

**Ocena programowa
Profil praktyczny**

Raport Samooceny

**Wydział Sztuk Pięknych
kierunek: RZEŹBA**

RAPORT SAMOOCENY

Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

kod pocztowy: 91-726

miejsowość: Łódź

ulica: Wojska Polskiego 121

telefon: (+42) 254 75 98, fax (+42) 254 75 60;

e-mail: rektorat@asp.lodz.pl, www.asp.lodz.pl

Wydział Sztuk Pięknych

Instytut Rzeźby

telefon: (+42) 254 75 60

e-mail: instytut.rzezba@asp.lodz.pl

Nazwa ocenianego kierunku studiów: Rzeźba

1. Poziom/y studiów: **pierwszego i drugiego stopnia (licencjackie i magisterskie)**
2. Forma/y studiów: **stacjonarne**
3. Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek: **sztuki piękne**

Nazwa dyscypliny wiodącej	Punkty ECTS	
	liczba	%
Studia stacjonarne pierwszego / drugiego stopnia		
Sztuki piękne	224(228) / 140(144)	

Skład zespołu przygotowującego raport samooceny

Imię i nazwisko	Tytuł lub stopień naukowy/stanowisko/funkcja pełniona w uczelni
Przemysław Druszcz	Dr/Dyrektor Instytutu Rzeźby
Tomasz Matuszak	Dr hab. prof. uczelni
Zofia Władyka - Łuczak	Dr
Jarosław Borek	Mgr
Michał Matysiak	Mgr

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Studia licencjackie pierwszego stopnia

Na studiach licencjackich pierwszego stopnia obowiązują następujące efekty uczenia się:

W zakresie wiedzy:

- K1 W01** posiada ogólną wiedzę z zakresu historii sztuki oraz sztuki współczesnej, literatury i publikacji związanych z tematem
- K1 W02** rozróżnia podstawowe style, kierunki, techniki i technologie w rzeźbie i rozumie ich historyczną zależność; posiada znajomość fachowej terminologii
- K1 W03** ma podstawową wiedzę dotyczącą kształtowania formy w przestrzeni i środków ekspresji właściwym działaniom rzeźbiarskim
- K1 W04** posiada podstawową wiedzę o utylitarnych zastosowaniach kompetencji rzeźbiarskich
- K1 W05** zna podstawowe narzędzia, techniki rzeźbiarskie, technologie i materiały, jest świadomy zjawiska rozwoju warsztatu
- K1 W06** potrafi skorelować swoją wiedzę techniczną z wymogami nowatorskiego procesu twórczego
- K1 W07** ma podstawową wiedzę dotyczącą właściwego wyboru materiału, technik i technologii wykonawczych do realizacji projektu
- K1 W08** ma podstawową wiedzę dotyczącą technik projektowych i dokumentacyjnych z wykorzystaniem techniki cyfrowej
- K1 W09** zna podstawowe zagadnienia kompozycji przestrzennej, perspektywy, anatomii człowieka i potrafi je zastosować w pracach rysunkowych i rzeźbiarskich
- K1 W10** ma podstawową wiedzę w zakresie praw autorskich, zasad marketingu dotyczących szeroko rozumianej działalności rzeźbiarskiej

W zakresie umiejętności:

- K1 U01** potrafi formułować koncepcje artystyczne i projektowe za pomocą technik rysunkowych
- K1 U02** umie realizować własne i zlecone koncepcje rzeźbiarsko-przestrzenne
- K1 U03** posiada umiejętność świadomego doboru środków plastycznych w zakresie realizacji własnych koncepcji rzeźbiarskich, działań interdyscyplinarnych i projektowych
- K1 U04** potrafi dowolnie łączyć i wykorzystywać różne techniki i technologie z dyscyplin pokrewnych do realizacji własnych koncepcji artystycznych i projektowych
- K1 U05** potrafi posługiwać się technikami obrazowania cyfrowego, ich przetwarzaniem i edycją na potrzeby działań projektowych i dokumentacyjnych
- K1 U06** jest przygotowany do pracy w zespole i do współdziałania z jego uczestnikami

- K1 U07** posiada umiejętność stosowania warsztatu rzeźbiarskiego na potrzeby działalności zawodowej
- K1 U08** potrafi komplementarnie stosować swoją wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne
- K1 U09** posiada dojrzałość emocjonalną w wykorzystywaniu subiektywnych narzędzi kreacji takich jak intuicja, emocjonalność, wyobraźnia
- K1 U10** posiada umiejętność przygotowania wystąpień werbalnych oraz formułowania prac pisemnych dotyczących twórczości (własnej i innych)
- K1 U11** posiada umiejętność przygotowania opisu i prezentacji własnej koncepcji projektowej i realizacyjnej na potrzeby kontaktu ze zleceniodawcą
- K1 U12** potrafi korzystać ze źródeł bibliograficznych
- K1 U13** ma umiejętności językowe na poziomie B2 Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego w zakresie rzeźby i działań przestrzennych
- K1 U14** może podjąć pracę projektową i wykonawczą w podmiotach gospodarczych wykorzystujące techniki i technologie właściwe rzeźbie

W zakresie kompetencji społecznych:

- K1 K01** ma świadomość ciągłego uczenia się i doskonalenia w teorii i praktyce
- K1 K02** samodzielnie opracowuje projekty z wykorzystaniem materiałów pomocniczych (rysunki, modele, opisy) w celu prezentacji autorskiej koncepcji plastycznej dla późniejszego wdrożenia do realizacji
- K1 K03** jest w stanie samodzielnie zaklasyfikować zjawiska w obrębie nauki, gospodarki, kultury i sztuki w odniesieniu do własnej twórczości
- K1 K04** posiada zdolność krytycznej oceny własnych działań twórczych i umiejętność odniesienia ich do otaczającej rzeczywistości społecznej
- K1 K05** posiada umiejętność integrowania się i funkcjonowania w społeczeństwie oraz współdziałania w zakresie realizacji procesów przemysłowych i projektów kulturowych
- K1 K06** posiada umiejętność prowadzenia dialogu społecznego za pomocą praktycznego wykorzystania języka sztuki, ujętego w ramy zawodu rzeźbiarza
- K1 K07** zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego
- K1 K08** potrafi zachować zasady tolerancji i szacunku dla innych postaw twórczych przy zachowaniu własnej odrębności i tożsamości artystycznej

Studia magisterskie drugiego stopnia

Na studiach magisterskich drugiego stopnia obowiązują następujące efekty uczenia się:

W zakresie wiedzy:

- K1 W01** ma pogłębioną wiedzę z zakresu kultury, historii sztuki i sztuki współczesnej, literatury i publikacji związanych z tematem
- K1 W02** potrafi wykazać się szeroką wiedzą w zakresie stylów, kierunków, technik i technologii w rzeźbie, ma znajomość fachowej terminologii
- K1 W03** ma pogłębioną świadomość zależności faktów z historii i teorii sztuki i historii rzemiosła, wspólnych dla obszaru rzeźby
- K1 W04** umie tworzyć oryginalne prace artystyczne i projektowe na podstawie wiedzy o stylach w sztuce i tendencjach sztuki współczesnej
- K1 W05** ma w wysokim stopniu opanowaną wiedzę techniczną i technologiczną dla samodzielnej i swobodnej wypowiedzi artystycznej i działalności projektowo-realizacyjnej
- K1 W06** potrafi przypisać praktyczną, nowatorską i niekonwencjonalną rolę technice, materiałowi i technologii dla osiągnięcia unikalnych rozwiązań twórczych
- K1 W07** zna i rozumie zastosowanie form projektowych i dokumentacyjnych, tworzonych za pomocą technik cyfrowych
- K1 W08** dzięki uzyskanej wiedzy z zakresu prawdy o przedmiocie ma intelektualne podstawy do swobodnej kreacji
- K1 W09** posiada wiedzę dotyczącą formułowania współczesnego dzieła i jego zastosowań w myśli projektowo-przemysłowej
- K1 W10** umie świadomie korzystać ze źródeł inspiracji umiejscowionych w obszarach natury, kultury i nauki

W zakresie umiejętności:

- K2 U01** umie profesjonalnie wyrażać własne koncepcje projektowe
- K2 U02** umie profesjonalnie i nieskrępowanie realizować oryginalne dzieła w obszarze rzeźby i kreacji przestrzeni
- K2 U03** adekwatnie, nowatorsko i praktycznie wykorzystuje przestudiowane techniki, technologie i poznane materiały dla uzyskania środków ekspresji artystycznej
- K2 U04** potrafi wykorzystać praktyczną znajomość technik oraz technologii z dyscyplin pokrewnych do realizowania własnych utworów i działań z obszaru rzeźby
- K2 U05** biegle posługuje się technikami cyfrowymi dla własnych celów projektowych, dokumentacyjnych i realizacyjnych
- K2 U06** potrafi pełnić funkcję animatora działań twórczych i lidera zespołu realizacyjnego
- K2 U07** potrafi definiować własną osobowość artystyczną, drogę twórczą i konstruować działalność zawodową
- K2 U08** potrafi formułować krytyczne wypowiedzi na temat twórczości własnej i innych
- K2 U09** posiada odpowiednie kompetencje w zakresie języków obcych właściwe dla studiowanego kierunku na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego
- K2 U10** umie w sposób świadomy i zdecydowany bronić swojej myśli artystyczno projektowej

K2 U11 jest przygotowany do profesjonalnych wystąpień publicznych i prezentacji w ramach upowszechniania wiedzy z zakresu sztuki, nauki i kultury, oraz w zawodowych relacjach z kontrahentami

W zakresie kompetencji społecznych:

- K2 K01** ma świadomość praktycznego znaczenia pogłębiania wiedzy i otwartość na najnowsze osiągnięcia z zakresu nauki, kultury i sztuki
- K2 K02** potrafi ująć strategicznie i kompleksowo proces realizacyjny projektu, umiejscowić go w kontekście cywilizacyjnym
- K2 K03** potrafi zaklasyfikować i świadomie określić własne miejsce we współczesnej kulturze i strukturze rynku pracy
- K2 K04** posiada praktyczną, popartą doświadczeniem, samodzielność w komunikowaniu się i integracji ze społeczeństwem, w ramach inicjacji przedsięwzięć kulturalnych i projektowo-przemysłowych

Spis treści.

Efekty kształcenia.....	3
Prezentacja uczelni	8
Historia Instytutu Rzeźby.....	9
Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu praktycznym.....	11
Kryterium 1.	
Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się.....	11
Kryterium 2.	
Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się.....	15
Kryterium 3.	
Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie.....	18
Kryterium 4.	
Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry.....	23
Kryterium 5.	
Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie.....	25
Kryterium 6.	
Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku.....	29
Kryterium 7.	
Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku.....	34
Kryterium 8.	
Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia.....	38
Kryterium 9.	
Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach.....	43
Kryterium 10.	
Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	44
Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów.....	48

Prezentacja uczelni

Dzisiejsza Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego została powołana wiosną 1945 roku jako Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych (PWSSP) w Łodzi. Wydarzenie to było ukoronowaniem wieloletnich starań miejscowych artystów – Władysława Strzemińskiego i Stefana Wegnera – oraz przybyłych do Łodzi Felicjana Szczęsnego Kowarskiego, Romana Modzelewskiego, Ludwika Tyrowicza, Władysława Daszewskiego i Stefana Byrskiego. Początkowo utworzono tylko trzy wydziały: Wydział Włókienniczy, którym kierował Leon Ormezowski, Wydział Ceramiki kierowany przez Julię Kotarbińską oraz Wydział Grafiki prowadzony przez Ludwika Tyrowicza. Pierwszym dyrektorem szkoły został Leon Ormezowski, malarz kolorysta.

W pierwszych dwóch latach ustalono profil uczelni. Miała ona kształcić studentów w zakresie sztuk użytkowych, ale także tzw. sztuk czystych. Do głównych specjalizacji należały: ceramika, włókiennictwo, meblarstwo oraz druk na tkaninie. Założyciele uczelni świadomie nawiązywali do tradycji Bauhausu. Od początku istnienia PWSSP zależało na ścisłej współpracy z lokalnym i krajowym przemysłem.

W roku akademickim 1946/1947 obok Wydziału Włókienniczego i Wydziału Ceramiki stworzono Wydział Plastyki Przestrzennej prowadzony przez Władysława Strzemińskiego, założyciela grupy a.r., wybitnego artystę, teoretyka i pedagoga PWSSP w latach 1945-1950. Jego sztuka, koncepcja dydaktyczna, a przede wszystkim śmiałość i nowatorstwo myśli określiły ówczesny charakter szkoły. W zdominowanej przez kolorystów powojennym wyższym szkolnictwie artystycznym w Polsce, łódzka placówka stanowiła wyjątkową enklawę nowoczesności. Dlatego też z końcem lat 40. jej działalność szybko została ograniczona przez realizujące stalinowski kurs polityki władze państwowe. Unikalna geneza szkoły i myśl stojąca za jej powstaniem nie zostały jednak zapomniane i stanowiły inspirację dla kolejnych pokoleń jej wykładowców, w coraz mniejszym stopniu ograniczanych przez politykę i państwową ideologię.

W ponad siedemdziesięcioletnią historię obecnej ASP w Łodzi wpisało się wielu znakomitych pedagogów. Obok założycieli PWSSP byli to m.in.: Roman Artymowski, Stefan Byrski, Stanisław Fijałkowski, Zdzisław Głowacki, Marian Jaeschke, Tomasz Jaśkiewicz, Lena Kowalewicz, Stefan Krygier, Lech Kunka, Antoni Starczewski, Maria Stieber, Janina Tworek-Pierzgalska czy Teresa Tyszkiewicz. W 1976 roku uczelnia, mieszcząca się dotąd w niewielkim, międzywojennym budynku przy ul. Narutowicza 77, otrzymała nową siedzibę, wzniesioną wg proj. Bolesława Kardaszewskiego. Monumentalny gmach stanowi do dziś jedyny w Polsce przykład kompleksu zrealizowanego na potrzeby współczesnej, wielowydziałowej uczelni artystycznej. W 1987 roku, przyjmując imię Władysława Strzemińskiego jako swego patrona, uczelnia wpisała również w swój program kontynuację jego idei, kontynuację twórczą, ewolucyjną, wiążącą tradycję ze współczesnością.

Władysław Strzemiński – malarz, teoretyk sztuki, pedagog z kręgu konstruktywizmu, pionier konstruktywistycznej awangardy lat 20. i 30. XX wieku, twórca teorii unizmu, a jednocześnie osoba silnie związana z Łodzią.

Władysław Strzemiński był tym spośród założycieli naszej uczelni, który wywarł bezspornie największy wpływ na łódzkie środowisko akademickie i artystyczne i to mimo tragicznych dla niego uwarunkowań politycznych Polski powojennej. Właśnie dlatego w 1987 roku Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych w Łodzi zdecydowała się przyjąć jego imię. Nieczęsto zdarza się, by artyści reprezentujący sztuki wizualne – nawet ci wybitni – pozostawili po sobie, oprócz oryginalnego dorobku artystycznego, sformułowane i opublikowane teorie lub programy.

Strzemiński urodził się 21 listopada 1893 roku w polskiej rodzinie w Mińsku na Białorusi. W 1917 roku ukończył Wojskową Szkołę Inżynierii Lądowej w Petersburgu. Po zakończeniu I wojny światowej, w której został ciężko ranny (stracił rękę i nogę oraz wzrok w jednym oku), rozpoczął studia w Szkole Sztuk Pięknych w Moskwie, której jednak nie ukończył. Został asystentem Kazimierza Malewicza w Szkole Sztuk Pięknych w Witebsku. W ciągu zaledwie kilku lat znalazł się w czołówce

rosyjskiej awangardy, współpracując z m.in. Eliezerem Lisickim (El Lissitzkym) i Aleksandrem Rodczenką.

W 1920 roku ożenił się z Katarzyną Kobro (1898-1951), Rosjanką pochodzenia niemieckiego, która później stała się jedną z najwybitniejszych rzeźbiarek dwudziestolecia międzywojennego w Polsce. Oboje brali aktywny udział w życiu artystycznym: prowadzili filię UNOWIS-u, utrzymywali kontakty z Malewiczem, Eliezerem Lisickim, najprawdopodobniej angażowali się w kształtowanie założeń, którym miała podlegać sztuka i kultura rosyjska. Uchodzili za przedstawicieli „skrajnie lewicowych kierunków”, a ich pracownię wspominano jako „paletę konstruktywizmu”. W 1922 roku Strzemiński przedostał się do Polski i osiedlił na prowincji, nawiązując kontakty z przedstawicielami rodzącej się dopiero w Polsce awangardy.

W 1927 roku Strzemiński sformułował teorię unizmu w stosunku do malarstwa. W późniejszych latach rozszerzył ją na architekturę, rzeźbę oraz techniki typograficzne. Ogólna zasada głosiła warunek jedności dzieła pozbawionego wszelkich kontrastów, eliminowanie dynamiki, iluzji przestrzeni, ograniczenie palety barw. W 1931 roku zamieszkał w Łodzi, gdzie rozwinął działalność w Związku Polskich Artystów Plastyków. W 1932 roku został odznaczony Nagrodą Miasta Łodzi.

W 1945 roku Strzemiński został wykładowcą w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, której był współzałożycielem. W latach 1948-1949 powstał cykl obrazów tzw. solarystycznych. Strzemiński uchwycił na nich powidoki wywołane spojrzeniem na słońce. W tym czasie również artysta starał się pogodzić awangardę z doktryną socrealizmu, dzięki stworzeniu nowej zasady realistycznego przedstawienia.

W 1950 roku Strzemiński został na polecenie Ministerstwa Kultury i Sztuki zwolniony z pracy w PWSSP pod zarzutem nierespektowania norm doktryny realizmu socjalistycznego. Ciężko chory i pozbawiony środków do życia zmarł 28 grudnia 1952 r.

W 1996 uczelnia otrzymała status akademii sztuk pięknych

Historia Instytutu Rzeźby

Od 1 października 2015 roku w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi studia rozpoczęli studenci pierwszego roku Wydziału Rzeźby i Działań Interaktywnych. Tym samym nasza uczelnia przystąpiła do grona tych szkół wyższych, które od wielu lat posiadają w swej ofercie kierunek rzeźba.

Akademia Sztuk Pięknych w Łodzi łączona jest z nurtem konstruktywistycznym, neoplastycznym, ideami Bauhausu, dokonaniem artystów tworzących w dwudziestolecie międzywojennym, z tendencjami nowatorskich grup artystycznych jak: „Blok” i „Praesens”, a przede wszystkim z Władysławem Strzemińskim i Katarzyną Kobro. Integracja sztuki z prymatem architektury stała się wtedy wiodącym kierunkiem. Pisano i mówiono o rzeźbach przestrzennych i wynikającej z nich architekturze przestrzennej. Władysław Strzemiński i Katarzyna Kobro opracowali teoretyczne założenia rzeźby unistycznej w książce „Kompozycja przestrzeni. Obliczenia rytmu czasoprzestrzennego”, wydanej w 1931 roku w Bibliotece „a.r.”.

Katarzyna Kobro w artykule „Rzeźba i bryła”, ogłoszonym w 1929 roku w ramach ankiety czasopisma „Europa”, pisała: „Rzeźba jest wyłącznie kształtowaniem formy w przestrzeni. Rzeźba stanowi część przestrzeni, w jakiej się znajduje. Dlatego nie powinna być od niej odłączona. Rzeźba wchodzi w przestrzeń a przestrzeń w nią (...) Bryła jest kłamstwem wobec istoty rzeźby. Zamyka ona rzeźbę i oddziela ją do przestrzeni; istnieje sama dla siebie i przestrzeń wewnętrzną traktuje jako coś wręcz odmiennego niż przestrzeń zewnętrzną. W rzeczywistości jednak przestrzeń zawsze jest jednakowa i ta sama”. Nowatorskie, jak na tamte czasy, poglądy miały wpływ na następne pokolenia rzeźbiarzy na całym świecie.

Mówiąc o najmłodszym wydziale uczelni, należałoby cofnąć się do XX wieku. Wtedy to profesorowie rzeźbiarze: Włodzimierz Ciesielski, Jan Grodek, Michał Gałkiewicz, Aleksander Hałat,

Andrzej Jocz, Kazimierz Karpiński stanowili o sile i kondycji nauczania rzeźby w katedrach ogólnoplastycznych istniejących przy poszczególnych wydziałach. Jednym z głównych orędowników utworzenia najpierw Katedry Rzeźby, a w późniejszym czasie także wydziału, był profesor Andrzej Jocz.

Do rozmów na temat możliwości wyodrębnienia rzeźby jako samoistnej jednostki w strukturze szkoły doszło w 2014 roku. To, co nie udało się naszym starszym kolegom w czasach, kiedy rzeźbiarze stanowili zdecydowaną siłę, przypadło w udziale ich wychowankom. Kadre pedagogów nowo powstałego wydziału stanowiło grono rzeźbiarzy wcześniej zatrudnionych na innych wydziałach uczelni. Zespół kilku pedagogów zredagował kilkusetstronicowy wniosek do ministerstwa o utworzenie kierunku rzeźba. Zgodnie z nowymi wytycznymi ministerstwa powstał drugi, uzupełniony wniosek uwzględniający konieczność utworzenia kierunku o profilu praktycznym. Założenia Ustawy 2.0., dające rektorowi uczelni możliwość zmiany struktury organizacyjnej, wpłynęły na to, że w ASP w Łodzi utworzono dwa wydziały: Wydział Sztuk Pięknych oraz Wydział Sztuk Projektowych. Tym samym Wydział Rzeźby i Działań Interaktywnych został przekształcony w Instytut Rzeźby i wszedł w skład Wydziału Sztuk Pięknych ASP w Łodzi.

Obecny kształt Instytutu Rzeźby jest efektem szeregu przekształceń, które doprowadziły do utworzenia pełnoprawnej jednostki naukowo-badawczej. Instytut rozwija się systematycznie, a struktura i kształt podlegają ciągłej transformacji, koncentrując się na podnoszeniu standardów kształcenia oraz na wspieraniu kadry dydaktycznej, poszerzaniu jej kwalifikacji zawodowych w obszarze nauki i działalności artystycznej na polu sztuki.

Bieżąca aktywność twórcza kadry dydaktycznej, przejawiająca się zarówno we własnej działalności naukowej, jak i uczestniczeniu w wystawach prezentujących aktualne dokonania artystyczne, jest istotnym czynnikiem dokonujących się zmian. Były one możliwe dzięki zaangażowaniu do działania całego zespołu pracowników instytutu.

Podsumowując, Instytut Rzeźby na Wydziale Sztuk Pięknych Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi będzie w najbliższych latach umacniał swoją pozycję w łódzkiej ASP oraz w przestrzeni polskich ośrodków rzeźbiarskich.

Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu praktycznym

Kryterium 1.

Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku rzeźba jest zgodna z misją i strategią rozwoju Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Zgodnie z misją i strategią uczelni Instytut Rzeźby, a wcześniej – od 2014 roku Wydział Rzeźby i Działań Interaktywnych – opracował strukturę organizacyjną i sposób nauczania. Jest ona oparta na właściwej akademickiej kulturze organizacyjnej, na normach i wartościach etycznie akceptowanych i promowanych przez pracowników dydaktycznych, administracyjnych i przede wszystkim studentów. Prowadzenie działalności artystycznej i badań naukowych oraz dbałość o rzetelność i wiarygodność wypowiedzi jest zgodne z uchwalonym w grudniu 2012 roku przez Zgromadzenie Ogólne PAN Kodeksem Etyki Pracownika Naukowego. Od studentów oczekuje się rzetelności studiowania, zaangażowania w sprawy instytutu oraz godnej postawy w życiu akademickim i społecznym. Plany rozwoju kierunku związane są z celami strategicznymi Wydziału Sztuk Pięknych ASP w Łodzi w dziedzinach nauki i sztuki. Zakładają one:

- podniesienie pozycji instytutu jako nowej jednostki Wydziału Sztuk Pięknych do pozycji wiodącej;
- zwiększenie oraz unowocześnienie bazy lokalowej, artystycznej i naukowej m.in. poprzez modernizację istniejących pomieszczeń oraz odpowiednią adaptację nowych;
- wyposażenie pracowni warsztatowych w nowoczesny sprzęt do realizacji projektów;
- wzrost aktywności międzynarodowej pracowników dydaktycznych poprzez staże naukowe;
- wykłady gościnne, wyjazdy w celu prowadzenia zajęć w zagranicznych uczelniach partnerskich, m.in. w ramach programów Visiting Professors i Erasmus + (ad. Kryterium 7);
- doskonalenie jakości edukacji w instytucie poprzez: wdrażanie wewnętrznego systemu jakości kształcenia, w tym wypracowanie i wprowadzenie określonych zasad analizy uzyskanych efektów kształcenia po zakończeniu cyklu kształcenia (ad. Kryterium 8);
- umożliwianie studentom korzystania z aktywnych form kształcenia – przedmioty realizowane w indywidualnym toku studiów z włączeniem nowoczesnych form e-learningowych itp.;
- systematyczne zwiększanie liczby studentów studiujących w ramach IPS (Indywidualny Program Studiów);
- doskonalenie funkcjonowania struktury organizacyjnej poprzez poprawę jakości obsługi studenta przez pracowników dydaktycznych i pozadydaktycznych (systematyczne badania ankietowe – ewaluacja na koniec każdego semestru) (ad. Kryterium 8);
- wprowadzanie nowoczesnych technologii informatycznych w komunikacji student–wydział–instytut poprzez system Wirtualny Dziekanat.

Na kierunku rzeźba kształcenie odbywa się w formie bezpośredniego kontaktu pedagog–student. Taki profil umożliwi rozwijanie indywidualnych cech i umiejętności studenta. Otwarta struktura uczelni stwarza możliwość autokreacji programu studiów oraz wspólnego uczestnictwa w procesie dydaktycznym pracowni studentom różnych kierunków na różnych poziomach kształcenia. Pozwala to na tworzenie nowych przestrzeni interdyscyplinarnych związanych ze specyfiką kompetencji i doświadczeń studentów. Pracownie są autonomiczne w zakresie tworzenia autorskich programów nauczania zgodnych z kierunkowymi efektami uczenia się. Studenci na wszystkich poziomach uczenia się mają dowolność w wyborze pracowni realizujących dany

przedmiot. Program dydaktyczny kierunku rzeźba stanowi bardzo ważną programowo ofertę również dla studentów innych jednostek ASP.

Szczególną cechą strategii kształcenia jest rola pracowni rysunku, traktowanego jako autonomiczna dyscyplina sztuki. Szeroki wachlarz możliwości wyboru pozwala na tworzenie indywidualnych programów dydaktycznych spójnych z kierunkowymi efektami uczenia się, świadomością i aspiracjami studenta. Koncepcja kształcenia zakłada także aktywny udział studentów w plenerach specjalistycznych, warsztatach, ale też projektach zewnętrznych wychodzących poza środowisko akademickie, jak festiwale, otwarte konkursy i sympozja.

Podstawowym elementem strategii nauczania w instytucie jest otwarta i nowoczesna formuła zawodu rzeźbiarza, propagowana przez planowane treści programowe kierunku. Kształcenie, teoretycznie ujęte w formie wybieranych specjalizacji, w istocie pozostawia absolwentowi całkowitą swobodę dalszego projektowania swojej drogi twórczej i kariery zawodowej, nie tylko przez rozbudzenie w nim kreatywnej i śmiałej postawy twórczej, ale także przez zaproponowanie i umożliwienie studentom możliwie wszechstronnego i niedoktrynalnego zapoznania się z tematyką rzeźby, jej warsztatowością, problematyką i umocowaniem w kontekście kultury i cywilizacji. Istotną składową edukacji warsztatowej, zwłaszcza w kontekście praktyczności jest przyswajanie wiedzy i umiejętności w toku studiów. Student jest zobligowany do przejścia kursu praktycznego szeregu wybranych technologii, przy czym kolejność ich poznawania uwarunkowana jest szeregiem czynników mających związek z realizowanymi w pracowniach specjalizacyjnych (w tym dyplomowych) projektami. Również projektami zewnętrznymi instytutu, umożliwiającymi czasowy dostęp do technologii na drodze praktyk realizowanych w pracowniach technologicznych instytucji współpracujących z uczelnią itp.

Istotną rolę dla koncepcji kształcenia odgrywa sformułowany postulat eksperymentu, który ma być osią aktywności kadry naukowej w badaniach nad różnorodnymi projektami, przez reprezentantów najbardziej nawet odległych postaw twórczych czy estetycznych. Eksperymentalność wszystkich działań badawczych zespołu dydaktycznego instytutu jest doskonałym, zintegrowanym wyznacznikiem dla treści programowych i ich realizacji w pracy dydaktycznej. Jest nośnym, wydajnym pojęciem, pozytywnie, w sposób otwarty i indywidualny formującym postawę twórczą studentów, a w konsekwencji przyszłych rzeźbiarzy, zasilających elity twórcze. Postulowany eksperyment jest więc uniwersalnym narzędziem i organicznym składnikiem procesu kształcenia na kierunku o profilu praktycznym, budującym wszechstronność i elastyczność absolwenta w posługiwaniu się przyswojoną wiedzą oraz umiejętnościami praktycznymi.

Od kandydatów na studia I stopnia oczekujemy zdolności manualnych potwierdzonych w prezentowanych podczas przeglądu kwalifikacyjnego (stacjonarnego czy w formie on-line) pracach rysunkowych, malarskich, ze szczególnym uwzględnieniem prac z szeroko pojętego obszaru rzeźby. Studenci na pierwszym roku studiów uczęszczają obowiązkowo na zajęcia z podstaw rysunku i kompozycji.

Praktyczność działań w obszarze edukacyjnym, przewidziana w programie nauczania, opiera się na obligatoryjnym dla wszystkich studentów Instytutu Rzeźby zajęciach warsztatowych. W pierwszym roku studiów, poza uczestnictwem w podstawowym, praktycznym przedmiocie Podstawy Rzeźby, studenci biorą udział w zajęciach z podstaw obsługi programów graficznych 2D i 3D w ramach przedmiotu rzeźba wirtualna. Wsparcie lokalowe i techniczne – komputerowe z profesjonalnym oprogramowaniem, instytut uzyskuje we współpracy z ogólnouczelnianą placówką „Cyceron”. Studenci studiów licencjackich w czasie studiów przechodzą semestralny podstawowy kurs w warsztatach: metalu, kamienia, ceramiki, szkła i drewna. Warsztaty, modernizowane i wyposażane w profesjonalne urządzenia techniczne, stanowią praktyczne zaplecze dla realizacji projektów podjętych w dyplomowych pracowniach prowadzących. Na studiach licencjackich studenci mają do wyboru pracownie dyplomujące: Obiektu Artystycznego, Rzeźby Autonomicznej, Działań Interaktywnych i Site-Specific, Rzeźby Kameralnej, Działań Przestrzennych w Architekturze

(pracownia zawieszona). Na studiach magisterskich są to pracownie: Rzeźby i Działań w Przestrzeni Intermedialnej, Rzeźby Autonomicznej, Rzeźby i Kreacji Przestrzeni.

Od kandydatów na studia magisterskie oczekujemy zdolności manualnych potwierdzonych w prezentowanych podczas przeglądu kwalifikacyjnego (stacjonarnego czy w formie on-line) pracach rysunkowych, malarskich, ze szczególnym uwzględnieniem prac z szeroko pojętego obszaru rzeźby. Istotnym kryterium w ocenie kandydata jest jego jednoznaczna postawa skierowana na szeroko pojęte kształtowanie formy i kreacji przestrzeni.

Absolwenci studiów magisterskich są przygotowani do podjęcia nauki na studiach doktoranckich. Uczelnia prowadzi Doktoranckie Studia Środowiskowe w trybie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie artystycznej sztuki piękne oraz sztuki projektowe.

Weryfikacja efektów kształcenia osiągniętych przez studiujących w instytucie rzeźby odbywa się na wielu poziomach, w ramach szeregu procedur o różnym trybie sformalizowania. Podstawową bieżącą procedurą weryfikującą postępy i osiągnięcia studentów są korekty i omówienia realizacji ćwiczeń w czasie zajęć w pracowniach. Ich efektem końcowym sprawdzającym wiedzę i umiejętności są w przypadku przedmiotów warsztatowo-realizacyjnych semestralne oceny zrealizowanych ćwiczeń.

Kolejnym elementem weryfikacji są oceny z semestralnych i rocznych egzaminów oraz zaliczeń, formułowane według systemu opisanego w ramach sylabusów przedmiotowych. Zwieńczeniem tego procesu weryfikacji jest całościowa ocena pracy dyplomowej, przeprowadzona od momentu konsultacji co do wyboru jej tematu poprzez prowadzenie seminariów dyplomowych aż po obronę pracy dyplomowej.

Uzupełnieniem weryfikacji, istotnym zwłaszcza dla opisu osiągnięć w zdobywaniu praktycznych umiejętności, są elementy wsparte doświadczeniem merytorycznym profesjonalistów spoza uczelni: ocena praktyk wraz z opinią wystawioną przez podmiot zewnętrzny, umożliwiający organizację praktyk.

Zaliczenie pleneru oraz osiągnięcia studentów na polu uczestnictwa w konkursach uczelnianych i zewnętrznych jest istotnym standardem konfrontującym postawy, aktywność i skuteczność w zdobywaniu kompetencji. Przykładem tego jest udział w organizowanym od lat ogólnouczelnianym Konkursie im. Władysława Strzemińskiego, a także dokonania studentów na polu wystawienniczym i publikacyjnym (udział w wystawach, sympozjach, konferencjach, projektach artystycznych)

W Akademii funkcjonuje, na zasadach określonych zarządzeniem Rektora, Uczelniany System Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Jakość zajęć dydaktycznych podlega obowiązkowej ocenie po zakończeniu każdego cyklu zajęć, przynajmniej raz w roku akademickim. Weryfikacja efektów kształcenia odbywa się poprzez metody adekwatne do formy zajęć oraz kierunku, poziomu i etapu studiów (kolokwia, przeglądy semestralne, przeglądy końcoworoczne, wystawy, plenery, praktyki, egzaminy przedmiotowe, egzaminy dyplomowe). Utrzymywaniem kontaktu z absolwentami i zbieraniem informacji na temat ich kariery zawodowej zajmuje się Biuro Karier.

Ocenę okresową nauczycieli akademickich, zgodnie z zasadami i kryteriami określonymi w Statucie Akademii stosownie do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, dokonuje Wydziałowa Komisja ds. oceny nauczycieli na podstawie wzoru karty oceny przyjętej uchwałą Senatu uczelni. Na ocenę składa się samoocena nauczyciela, ocena dokonana przez bezpośredniego przełożonego nauczyciela, opinia studentów ustalona na podstawie ankiet. Do bieżącej oceny nauczyciela, która nie ma sformalizowanego charakteru i jest wynikiem codziennej obserwacji pracy, zobowiązany jest bezpośredni przełożony.

Sylwetka absolwenta

Przy profilowaniu sylwetki absolwenta w Instytucie Rzeźby przeprowadzony został swoisty *rebranding* pojęcia rzeźbiarz na rynku pracy. Ma on na celu zadbanie o wizerunek i pozytywne

rozumienie w odbiorze społecznym istoty nowocześnie pojmowanej dyscypliny, akceptację i sympatię społeczną dla jej wyjątkowości i odrębności, silne poczucie więzi między odbiorcą i rzeźbiarzem, w konsekwencji stworzenie w społeczeństwie nieustającego popytu na wszechstronnie i właściwie rozumianą pracę rzeźbiarza.

Absolwent kierunku rzeźba będzie artystą wyposażonym w wiedzę i umiejętności niezbędne do samorealizacji, mogącym czynnie uczestniczyć w życiu artystycznym, społecznym i gospodarczym regionu i kraju, także na polu międzynarodowym. Będzie twórcą zdolnym do samodzielnego funkcjonowania w zastanej, współczesnej rzeczywistości, potrafiącym i pragnącym pozytywnie ją formować oraz mieć wkład w budowanie przyszłego kształtu uprawianej dyscypliny i swojego środowiska.

Dla realizacji powyższych celów w samodzielnej aktywności zawodowej po zakończeniu studiów licencjackich absolwent kierunku rzeźba będzie:

- samodzielnie podejmować decyzje artystyczne, które są efektem zdobytej wiedzy z zakresu studiów o przedmiocie, a także praktycznych zdolności warsztatowych nabytych w czasie studiów;
- stale rozwijać swój warsztat rzeźbiarski i uzupełniać go o nowe techniki i technologie;
- dbać o definicję i rozwój własnej osobowości artystycznej, o gromadzenie wartościowego dorobku, a także o kreowanie własnego wizerunku i własnej marki zawodowej;
- tworzyć zarówno prezentacje przestrzenne, jak i opisywać i omawiać własny dorobek artystyczny i projektowy, zarówno w sferze upowszechniania i popularyzowania idei rzeźby, jak i na potrzeby praktyczne, w ramach negocjacji zleceniowo-realizacyjnych;
- wydajnie pracować w zespole, na różnych szczeblach i w różnych obszarach organizacji przedsięwzięć.

Absolwent po ukończeniu studiów magisterskich, poza ww. wymienionymi przymiotami absolwenta studiów licencjackich, posiadać będzie zdolność budowania zespołów twórczych dla realizacji zadań projektowych z zakresu rzeźby i jej związków z architekturą oraz architekturą krajobrazu. Będzie przygotowany do podjęcia zadań realizacyjnych w obszarze rzeźby wielkoformatowej, wykorzystując wiedzę i umiejętności nabyte w toku studiów.

Efekty kształcenia sformułowane dla kierunku rzeźba w Instytucie Rzeźby Wydziału Sztuk Pięknych mają w jak największym stopniu uwzględniać wszechstronność przygotowania zawodowego absolwentów. Stąd w zakładanych efektach planowane jest przyswojenie przez absolwenta wiedzy dotyczącej znajomości procesów technologicznych, także technik cyfrowych, związanych z projektowaniem w przestrzeni, zdobycia umiejętności organizacji i przeprowadzania realizacji projektów, pracy w zespole i umiejętności kierowania zespołami realizacyjnymi oraz samodzielnego konstruowania własnej drogi twórczej i zawodowej.

W sferze wykorzystania kompetencji rzeźbiarskich najbardziej klasyczny, tradycyjny, a jednocześnie instrumentalny charakter posiadają te działy produkcji i wytwórstwa, gdzie sukces zależy od uczestnictwa projektanta potrafiącego komponować kształt trójwymiarowy, w tym także za pomocą osobistych, indywidualnych umiejętności manualnych i warsztatowych. Do tej dziedziny należą wszelkiego rodzaju zakłady sztukatorstwa, dekoracji wnętrz, kamieniarskie, snycerskie, odlewnicze, ceramiczne itd. Rzeźbiarz ogniskuje tu szereg kompetencji, trudnych niekiedy do egzekwowania od kilku odrębnych pracowników na poziomie komunikacji (np. w systemie projektant–realizator techniczny). Wartością dodaną jest tu istotna niekiedy z przyczyn ekonomicznych kompetencja decydowania na poziomie projektowym już w trakcie realizacji technologicznej.

Jeśli chodzi o mapę zatrudnienia, to branża kamieniarska i produkcyjna ze względu na centralne położenie regionu jest reprezentowana dość obficie. Należy podkreślić, że spożytkowanie zawodowe kierunku rzeźba może się tu odbyć nie tylko na zasadzie zatrudniania absolwentów. Zainteresowani edukacją będą także właściciele i pracownicy wyżej przytoczonych zakładów i firm, by podnieść jakość i nobilitację rynkową prowadzonej przez siebie działalności.

Istotnym elementem tej części rynku jest udział rzeźbiarza w realizacjach architektoniczno-budowlanych. Obok najbardziej prestiżowych prac, jakimi są realizacje pomnikowe, wspomnieć należy o możliwościach zatrudnienia, jakie pojawiają się na wszelkich etapach realizacji budowlanych, przy projektowaniu wyposażenia wnętrza i przestrzeni związanych architekturą, a także jakże istotna wykonawcza praca konserwatorska i rekonstrukcyjna elementów architektonicznych, do czego studia nasze także pośrednio przygotowują.

Coraz popularniejsza forma pozyskiwania projektów pomnikowych przez zleceniodawców, jaką są konkursy adresowane do architektów i rzeźbiarzy, skutkuje powstawaniem swoistej symbiozy między prężnie działającymi biurami projektowymi a indywidualnymi rzeźbiarzami.

Bogatą i różnorodną sferą zatrudnienia, tradycyjnie związaną z miastem i regionem o zasięgu krajowym i międzynarodowym, jest branża filmowa. Łódź wielokrotnie potwierdzała swoją renomę jako opłacalne i profesjonalne miejsce produkcji filmowej; po 1990 roku rynek wzbogaciła duża liczba firm prywatnych, produkcyjnych, postprodukcyjnych, kompleksowych i podwykonawczych. Liczba ta wzrosła jeszcze, gdy rynek filmowy zdominowała technika cyfrowa, gdy zapis i realizacja obrazu filmowego stały się powszechnym środkiem wyrazu w wielu branżach. Profesjonalny rzeźbiarz, łączący doświadczenie praktyczne i technologiczne z elastycznością projektanta – wizjonera, jest w branży filmowej nieoceniony. W wielu przypadkach stanowisko rzeźbiarza jest organiczną składową studia filmowego, jak chociażby w przypadku sławnego, prężnie działającego studia filmów animowanych Se-Ma-For, które oprócz zespołu stałe zatrudnionych rzeźbiarzy i modelarzy skupia doraźnie, przy okazji większych produkcji (że wspomnijmy chociaż oskarową produkcję „Piotruś i wilk”), całą plejadę absolwentów ASP, korzystając z ich rzeźbiarskiego przygotowania. Innym gigantem produkcji filmowej, korzystającym regularnie z pracy rzeźbiarzy, jest firma Opus.

Kierunkowe efekty uczenia się stanowią podstawę formułowania programów nauczania w poszczególnych pracowniach instytutu.

Kryterium 2.

Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Instytut Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi prowadzi studia dwustopniowe stacjonarne na kierunku rzeźba o profilu praktycznym. Praktyczność kierunku oznacza możliwie najlepsze dostosowanie profilu kształcenia, zarówno do twórczości własnej, jak i do wymogów współczesnego rynku pracy. Program studiów w Instytucie Rzeźby opracowany jest odpowiednio dla I i II stopnia. Cykl dydaktyczny dla licencjackiego poziomu studiów składa się z czterech modułów kształcenia: moduł kształcenia ogólnego, moduł praktycznego kształcenia kierunkowego, moduł teoretycznego kształcenia kierunkowego i moduł kształcenia uzupełniającego. Pierwszy stopień studiów trwa 3 lata (6 semestrów), co daje w toku studiów łączną liczbę godzin w liczbie 3828 (3888) i 224 (228) punkty ECTS. Po ukończeniu studiów na stopniu I oraz po obronieniu licencjackiej pracy dyplomowej, student uzyskuje tytuł licencjata. Licencjackie prace dyplomowe student może realizować w wybranych specjalnościach: specjalność obiekt rzeźbiarski – specjalizacja w Pracowni Rzeźby Kameralnej lub w Pracowni Obiektu Artystycznego oraz specjalność przestrzenne formy interaktywne – specjalizacja w Pracowni Działań Interaktywnych i Site-Specific lub w Pracowni Działań Przestrzennych w Architekturze. Wybór specjalizacji wymaga wyboru pracowni specjalizacyjnej i odbywania zajęć w wymiarze 8 godz./tyg. Cykl dydaktyczny dla magisterskiego poziomu studiów składa się z czterech modułów: moduł kształcenia ogólnego, moduł praktycznego kształcenia kierunkowego, moduł teoretycznego kształcenia kierunkowego i moduł kształcenia uzupełniającego. Drugi stopień studiów trwa 2 lata (cztery semestry), co daje łączną liczbę godzin

w toku studiów 2049 (2109) i 140 (144) punktów ECTS. Po ukończeniu studiów na stopniu II oraz po obronie magisterskiej pracy dyplomowej student uzyskuje tytuł magistra. Warunkiem podjęcia studiów II stopnia jest posiadanie tytułu licencjata lub magistra. Magisterskie prace dyplomowe student może realizować w wybranych specjalnościach: specjalność rzeźba interdyscyplinarna – specjalizacja w Pracowni Rzeźby i Działań w Przestrzeni Intermedialnej oraz specjalność kreacja przestrzeni – specjalizacja w Pracowni Rzeźby i Kreacji Przestrzeni lub w Pracowni Rzeźby Autonomicznej. Wybór specjalizacji wymaga wyboru pracowni specjalizacyjnej i odbywania zajęć w wymiarze 8 godz./tyg.

W Instytucie Rzeźby realizowany jest program obejmujący studia z natury, jak i eksplorujący obszary działań przestrzennych, poszukujących nowatorskiej formuły funkcjonowania rzeźby współczesnej. W programach kształcenia zachowana jest równowaga między doskonaleniem warsztatu rzeźbiarskiego poprzez zajęcia praktyczne, także w zakresie materiałoznawstwa i technik rzeźbiarskich (warsztaty: Warsztat kamienia, Warsztat szkła, Warsztat metalu, Warsztat drewna, Warsztat ceramiki) a treściami teoretycznymi, rozwijającymi kompetencje merytoryczne. Duży nacisk kładziony jest także na rozwijanie umiejętności w zakresie projektowania cyfrowego, nowych technik obrazowania, podstaw obrazowania cyfrowego czy technik komputerowych w rzeźbie w ramach przedmiotu rzeźba wirtualna. Programy poszczególnych pracowni i warsztatów uzupełniają się, tworzą spójny, zintegrowany organizm.

Treści programowe danego przedmiotu zawarte są w Kartach Przedmiotów uwzględniających kierunkowe efekty uczenia się, przedmiotowe cele i efekty uczenia się, sposoby ich weryfikacji, zdobytą wiedzę i umiejętności. Przyjęte cele kształcenia realizowane są w ramach zajęć praktycznych opartych na autorskich programach poszczególnych pracowni oraz zajęć teoretycznych.

Metody kształcenia uwzględnione w programach pracowni/przedmiotu są bardzo różnorodne i uzależnione są od ich specyfiki, a także dostosowane do każdego poziomu studiów, np. indywidualne i grupowe konsultacje i korekty, ćwiczenia, ćwiczenia plenerowe, wykłady, lektoraty oraz seminaria.

Kadra dydaktyczna indywidualizuje metody kształcenia, dopasowując je do potrzeb poszczególnych studentów. Specyfika poszczególnych obszarów tematycznych wymaga indywidualnego podejścia do studenta i wrażliwości na jego predyspozycje, potencjał i potrzeby. Zasadą jest stworzenie warunków sprzyjających osobistemu zaangażowaniu studenta w formy i kierunek współpracy z pedagogiem. Stosowane metody kształcenia uwzględniają samodzielne uczenie się studentów oraz umożliwiają im osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się w zakresie pogłębiania wiedzy, nabywania umiejętności oraz rozwoju kompetencji społecznych, a także w zakresie przygotowania i prowadzenia badań, co w rezultacie pozwala studentom dobrze przygotować się do etapu dyplomowego i późniejszej pracy. W przypadku każdej z pracowni istnieje możliwość kształcenia na odległość. Pedagodzy najczęściej korzystają ze współczesnych mediów: poczta elektroniczna, Skype platforma Webex i kontakt telefoniczny. Studenci indywidualnie dokonują zapisów do pracowni, wybierając tym samym sposób realizacji studiowanego przedmiotu. Tematy prac proponują zarówno pedagodzy, jak i studenci, a ci ostatni, podejmując ponadprogramowe zadania, indywidualnie poszerzają program i czas swojej pracy. W ramach zajęć dydaktycy organizują dodatkowe wyjazdy naukowe dla studentów. Studenci mają dostęp do pracowni od pn-pt w godzinach od 6.00 do 22.00.

Studenci I stopnia poprzez wybór specjalności dokonują wyboru specjalizującej pracowni dyplomującej. Odpowiednio:

I stopień (8 godz./tyg.):

Specjalność przestrzenne formy interaktywne

Pracownie specjalizacyjne:

- Pracownia Działań Interaktywnych i Site-Specific – dr hab. Tomasz Matuszak, prof. uczelni
- Pracownia Działań Przestrzennych w Architekturze (zawieszona)

Specjalność obiekt rzeźbiarski

Pracownie specjalizacyjne:

- Pracownia Rzeźby Kameralnej – dr hab. Wiesław Przyłuski
- Pracownia Obiektu Artystycznego – prof. Zbigniew Dudek, mgr Magdalena Pejga

Na I stopniu studiów studenci realizują program warsztatów (kamień, szkło, drewno, metal, ceramika), wybierają także przedmioty fakultatywne: działania interaktywne i site-specific, rzeźba kameralna, obiekt artystyczny (4 godz./tyg.) oraz proseminarium u wybranego wykładowcy Zakładu Teorii i Historii Sztuki (2 godz./tyg.).

Studenci II stopnia poprzez wybór specjalności dokonują wyboru specjalizującej pracowni dyplomującej. Odpowiednio:

II stopień (8 godz./tyg.):

Specjalność rzeźba interdyscyplinarna

Pracownia specjalizacyjna:

- Pracownia Rzeźby i Działań w Przestrzeni Intermedialnej – dr Magdalena Szadkowska.

Specjalność kreacja przestrzeni

Pracownie specjalizacyjne:

- Pracownia Rzeźby i Kreacji Przestrzeni – dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni
- Pracownia Rzeźby Autonomicznej – dr hab. Tomasz Kowalczyk

Na II stopniu studiów studenci wybierają także jeden nieobowiązkowy dowolny warsztat (szkło, metal, ceramika, kamień, drewno) oraz przedmioty fakultatywne: rzeźba i kreacja w przestrzeni, rzeźba autonomiczna, rzeźba i działania w przestrzeni intermedialnej, obiekty i przestrzenie partycypacyjne (4 godz./tyg.) i proseminarium u wybranego wykładowcy Zakładu Teorii i Historii Sztuki (2 godz./tyg.).

Edukacja w zakresie sztuk plastycznych obejmuje przedmioty ogólnoplastyczne: rysunek (przez cały okres studiów) oraz spektrum pracowni artystycznych i projektowych w ramach pracowni wolnego wyboru.

Przedmioty teoretyczne: historia sztuki starożytnej i średniowiecznej – dr A. Sumorok; aktualia sztuki – mgr B. Deptuła; historia sztuki nowożytnej – dr Ł. Sadowski; historia sztuki nowoczesnej – mgr B. Deptuła; estetyka – dr K. Piotrowski; zagadnienia sztuki aktualnej – prof. R. Kluszczyński; filozofia – dr K. Piotrowski, prawo autorskie – I. Duniewski prowadzone są dla ogółu studentów uczelni. Natomiast przedmioty teoretyczne: anatomia – mgr M. Weremczuk; historia rzeźby – dr Ł. Sadowski; kreacja przekazu i prezentacji – dr Z. Władyka-Łuczak; krytyka artystyczna – dr Z. Władyka-Łuczak; leksykon rzeźby współczesnej – dr Z. Władyka-Łuczak; wykład monograficzny – dr Z. Władyka-Łuczak; technologia rzeźby – mgr M. Matysiak ze względu na ich specjalistyczny charakter dedykowane są jedynie kierunkom artystycznym bądź stricte rzeźbiarstwu. Ofertę teoretyczną dla studentów poszerzają przedmioty fakultatywne.

Realizowany jest program języków obcych B2+ w zakresie dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego i Programem LLP. Cały proces kształcenia na studiach I i II stopnia skonstruowany jest wokół zagadnień związanych ze sztuką. Studenci mają możliwość wyboru języka obcego: j. angielski, j. niemiecki, j. francuski. Treści kształcenia w ramach języków obcych są dostosowane do oczekiwań studentów kierunku. Treści i metody kształcenia dla studentów przygotowywane są indywidualnie dla poszczególnych poziomów znajomości języka. Główny nacisk kładziony jest na komunikację, czyli opanowanie swobodnego sposobu wypowiedzi związanego z kierunkiem rzeźba, jak i tematami społecznymi.

Po zakończeniu każdego z przedmiotów studenci mają prawo anonimowej oceny pracy wykładowcy oraz sposobu prowadzenia zajęć, zgodnie z kryteriami określonymi w Karcie oceny.

W okresie studiów I i II stopnia studenci zobowiązani są do odbycia pleneru artystycznego w wymiarze 14 dni (112 godz.). Plener daje możliwość poszerzenia doświadczenia artystycznego i projektowego. Studenci zapoznają się z wymogami pracy w otwartej przestrzeni, zdobywają doświadczenie w realizacji rzeźb w różnej skali. Plenery odbywają się w Zespole Szkół Drzewnych i Leśnych im. J. Kochanowskiego w Garbatce-Letnisko oraz w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.

Zaliczenie poszczególnych plenerów poprzedzone jest publiczną prezentacją prac powstałych w czasie pleneru.

Praktyki zawodowe dla studentów studiów I stopnia są wpisane do programu studiów. Obejmują wymiar 960 godz. Odbywają się według indywidualnego programu praktyk na przestrzeni wszystkich semestrów, a zaliczane są po ostatnim semestrze. Procedurę odbywania praktyk określa tzw. Regulamin praktyk, zgodnie z którym przed odbyciem praktyki student jest zobowiązany znaleźć i zgłosić do kierunkowego Opiekuna praktyk miejsce odbywania praktyk i odebrać od niego podpisaną umowę wraz z dostarczeniem ksero obowiązkowego ubezpieczenia NNW i OC.

Praktyki zawodowe dla studentów studiów II stopnia odbywają się na tych samych zasadach co powyżej opisane, ale mają wymiar 480 godz.

Dobór form zajęć i stosunek liczby zajęć praktycznych do zajęć teoretycznych jest zgodny z praktycznym profilem studiów i umożliwia studentom osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. W przypadku zajęć z propedeutyki rzeźby, prowadzonych w Zakładzie Propedeutyki Rzeźby dla studentów z innych kierunków ASP, ważna jest także organizacja procesu kształcenia uwzględniająca harmonogram zajęć studentów z innych kierunków ASP. W tym celu został ustalony odrębny program dla Zakładu Propedeutyki Rzeźby. Dzięki temu liczba studentów w pracowni jest proporcjonalnie rozłożona w różnych godzinach i dniach tygodnia i zapewnia indywidualny kontakt wykładowców ze studentami. Proces dydaktyczny podlega weryfikacji przez powołaną przez władze Instytutu Rzeźby Komisję ds. Jakości Kształcenia.

Kryterium 3.

Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Nabór kandydatów na studia na kierunku rzeźba odbywa się w drodze konkursowej. Kandydat składa w Systemie Elektronicznej Rekrutacji Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi w terminie wyznaczonym zarządzeniem rektora następujące dokumenty w formie elektronicznej: autorskie portfolio kandydata oraz list motywacyjny. Autorskie portfolio kandydata ma zawierać zestaw od 10 do 30 prac: rzeźb czy szeroko rozumianej sztuki przestrzennej (instalacje, autorskie obiekty rzemieślnicze, a także rysunek, grafika lub malarstwo, fotografia itd.). Dodatkowo kandydat może zamieścić maksymalnie 2 filmy po 2 minuty każdy, przedstawiające zainteresowania i działalność twórczą kandydata. Dodatkowo w przygotowanym dokumencie mogą znajdować się linki do fotografii i filmów umieszczonych przez kandydata w popularnych serwisach, jak np.: Pfoto.com, Google, Vimeo oraz YouTube.

List motywacyjny wyjaśniający powody, dla których kandydat chce podjąć studia na kierunku rzeźba musi zawierać informacje o: wykształceniu, tj. ukończonych szkołach, kursach, znajomości języków obcych itp., sposobach przygotowania do egzaminu na studia, np. kursy malarstwa i rysunku, konsultacje, wykłady itp., motywach wyboru kierunku studiów i ewentualnie innych zainteresowaniach pozaplastycznych.

Egzamin wstępny polega na przeglądzie dokumentów dostarczonych przez kandydatów drogą elektroniczną. Przeglądu i oceny dokumentów dokonuje Komisja Rekrutacyjna kierunku rzeźba na studia stacjonarne I stopnia i II stopnia, która na podstawie zaprezentowanych prac i listów motywacyjnych ocenia kandydatów i przydziela odpowiednią liczbę punktów od 1 do 30. Osiągnięcie minimalnej liczby punktów (15) decyduje o przyjęciu kandydata na I rok studiów licencjackich lub magisterskich.

O przyjęciu na studia stacjonarne II stopnia mogą ubiegać się: absolwenci studiów I stopnia lub II stopnia, lub jednolitych magisterskich Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego

w Łodzi oraz absolwenci innych uczelni: studiów I stopnia lub II stopnia, lub jednolitych studiów magisterskich, lub równorzędnych.

Wszelkie informacje ważne dla kandydatów zdających na studia w Instytucie Rzeźby dostępne są na stronie internetowej <http://rekrutacja.asp.lodz.pl/>. Aktualizacja danych dokonywana jest z dużym wyprzedzeniem, nad wymaganiami formalnymi treści zamieszczanych na stronie czuwa Dział Nauczania.

Zasady rekrutacji szczegółowo określa Uchwała nr 79/21/k20-24 Senatu Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie: *ustalenia warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia na pierwszy rok studiów w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi oraz ustalenia zakresu egzaminu wstępnego na prowadzone przez uczelnię formy i poziomy studiów na poszczególnych kierunkach studiów na rok akademicki 2022/2023* oraz załącznik do uchwały nr 10.

Zasady warunków i trybu uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej, określa Regulamin potwierdzania efektów uczenia się w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi zatwierdzony w lutym 2016 r. przez Senat uczelni. Kandydaci mogą składać stosowane wnioski o uznanie kwalifikacji. Praktyki, staże zawodowe, kursy, warsztaty, szkolenia, w których uczestniczą studenci ocenianego kierunku, podlegają dokładnej analizie na wniosek zainteresowanego. Podstawą takiej weryfikacji są dostarczone dokumenty w postaci certyfikatu, świadectwa wystawionego przez określoną instytucję, jej wytyczne programowe, w tym zdefiniowane zakładane efekty kształcenia (jeżeli takie zostały stworzone), oszacowany nakład pracy studenta za pomocą punktacji ECTS i dokumentację realizacji artystycznych, projektowych zainteresowanego. W celu potwierdzania efektów uczenia się powołane zostały: Uczelniana Komisja ds. potwierdzania efektów uczenia się. Szczegółowy program studiów w cyklu kształcenia dla studiów I i II stopnia określają uchwały Senatu Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 15 czerwca 2021 roku. oraz opis efektów uczenia się dla kierunku rzeźba. Stosowane metody sprawdzania i oceniania zakładanych efektów kształcenia są jasne i czytelne, opierają się o przyjęty przez Senat Akademii uczelniany system weryfikacji zakładanych efektów uczenia się. Wspomagają studentów w procesie uczenia się i umożliwiają ich skuteczne sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia każdego z zakładanych efektów poprzez: przeglądy semestralne w pracowniach kierunkowych i pracowniach wolnego wyboru, sprawdziany i kolokwia w przypadku przedmiotów teoretycznych i lektoratów. Ostatnim sprawdzianem w ocenie stopnia osiągnięcia odpowiednich efektów przypisanych pracowni jest realizacja i jakość dyplomowej pracy licencjackiej dla studiów I stopnia i magisterskiej dla studiów II stopnia, jak również poziom jej obrony.

Do weryfikacji praktyk zawodowych został powołany Opiekun praktyk, który sprawdza i ocenia zgodność odbytych praktyk z zakładanymi efektami uczenia się. Praktyki zawodowe na kierunku rzeźba w odpowiedniej liczbie 960 godz. dla pierwszego stopnia i 480 godz. dla studiów magisterskich są realizowane przez studentów w czasie wolnym od zajęć i okresach wakacyjnych. Efekty praktyk zawodowych są weryfikowane przez opiekuna praktyk. W pracy dyplomowej zarówno licencjackiej, jak i magisterskiej w odpowiednim rozdziale student jest zobowiązany opisać proces i wpływ odbytych praktyk na powstanie praktycznej pracy dyplomowej. Oprócz praktyk studenci studiów I i II stopnia biorą udział w obowiązkowych plenerach (jeden plener obowiązkowy w trakcie trwania studiów) warsztatach, sympozjach, wystawach zbiorowych, konkursach i festiwalach.

System sprawdzania i oceniania zakładanych efektów uczenia się na ocenianym kierunku jest przejrzysty. Bezpośredni kontakt w pracowni między dydaktykiem a studentem, jak również wspólne, otwarte dla innych studiujących w danej pracowni studentów omawianie problemów związanych z realizacją ćwiczeń (korekty), zapewniają wiarygodność i porównywalność pracy i jej wyników w czasie trwania semestru. W semestrze odbywają się, w zależności od programu pracowni czy warsztatu, przeglądy prac. Podczas nich, na podstawie wykonanych ćwiczeń kursowych, omawiane są i podsumowywane postępy i osiągnięcia studenta. Jednym z celów przeglądów jest wyrobienie

w studencie poczucia odpowiedzialności za indywidualny rozwój twórczy. W pracowniach kierunkowych i warsztatach instytutu są również omawiane prace studenta wykonane poza zajęciami – są to najczęściej szkice koncepcyjne prac zleconych lub konkursowych dla interesariuszy zewnętrznych. Zaliczenie semestru odbywa się w formie egzaminu. Egzamin ma charakter otwarty. W swoich kartach przedmiotowych, w tzw. sylabusach, każdy dydaktyk ma określone kryteria ocen.

Instytut Rzeźby ma opracowane własne Regulaminy prac dyplomowych. Regulaminy są zbiorem ogólnych zasadach procedowania dyplomowego dla studiów stacjonarnych I i II stopnia. Regulaminy prac dyplomowych stanowią integralną część Regulaminu studiów, w którym zostały opisane zasady przygotowania i złożenia pracy dyplomowej oraz zasady egzaminu dyplomowego, zawarte w rozdziałach „Ukończenie studiów” oraz „Egzamin dyplomowy”. Regulamin prac dyplomowych reguluje formalne i merytoryczne kryteria pracy dyplomowej, właściwe dla danego kierunku studiów i specjalizacji, obowiązujących w Instytucie Rzeźby.

Formalne i merytoryczne kryteria pracy dyplomowej na kierunku rzeźba dla studentów I i II stopnia

Regulamin dyplomowania kierunku reguluje formalne i merytoryczne kryteria pracy dyplomowej, właściwe dla kierunku studiów rzeźba. Studenta obowiązują wszystkie zasady przygotowania i złożenia pracy dyplomowej oraz zasady egzaminu dyplomowego, zawarte w Regulaminie studiów i w Zarządzeniu rektora w sprawie sposobu i szczegółowych warunków składania prac dyplomowych oraz w Regulaminie dyplomowania kierunku rzeźba. Tematy pracy dyplomowej podlegają zatwierdzeniu przez Kolegium Kierunkowe w semestrze poprzedzającym termin egzaminu dyplomowego.

Praca dyplomowa jest przygotowywana przez studenta pod kierunkiem promotora/współprowadzącego/prowadzącego. Stanowi określony cykl prac właściwych dla specjalności, stworzony w pierwszej pracowni specjalizacyjnej oraz w ramach praktyki dyplomowej z udziałem podmiotu zewnętrznego lub w ramach własnej działalności. Praca powinna odznaczać się wysokim poziomem realizacji i świadczyć o umiejętności swobodnego wyrażania własnych przekonań artystycznych i właściwym przygotowaniu absolwenta do prowadzenia samodzielnej działalności artystycznej i zawodowej. Za zgodą promotora, współprowadzącym pracę licencjacką może być przedstawiciel podmiotu zewnętrznego prowadzącego praktyki dyplomowe.

Praca dyplomowa musi zostać wykonana samodzielnie i spełniać formalne kryteria właściwe dla kierunku rzeźba. Praca dyplomowa może być przygotowana przez więcej niż jednego studenta, o ile można w niej wyodrębnić części przygotowywane samodzielnie przez poszczególnych studentów i na tej podstawie określić nakład i wartość merytoryczną pracy każdego z nich.

Fakultatywnie możliwe jest dołączenie z inicjatywy studenta i za zgodą promotora/współprowadzącego pracę z drugiej pracowni specjalizacyjnej studiów pierwszego stopnia z kierunku rzeźba lub innych kierunków na Wydziale Sztuk Pięknych bądź Wydziale Sztuk Projektowych. Praca dyplomowa składana jest w wersji elektronicznej poprzez Wirtualny Dziekanat.

Na pracę dyplomową składają się:

część I – praca praktyczna – przygotowywana pod kierunkiem promotora kompletna prezentacja realizowanego dzieła, na którą składają się: szczegółowy opis oraz reprodukcje. Do realizacji dyplomu w pracowniach specjalizacyjnych kierunku rzeźba wymagane są co najmniej 3 semestry.

Do pracy praktycznej może być fakultatywnie dołączona z inicjatywy studenta i za zgodą promotora/współprowadzącego praca z drugiej pracowni specjalizacyjnej studiów pierwszego stopnia z kierunku rzeźba lub innych kierunków na Wydziale Sztuk Pięknych bądź Wydziale Sztuk Projektowych.

część II – opis ideowo-realizacyjny części praktycznej dyplomu w formie skryptu, w skład którego wchodzi: założenia ideowe dzieła, opis rozwiązań realizacyjnych dzieła z dołączoną ikonografią, dokumentacja wizualna dzieła w formie (fotografie, wizualizacje cyfrowe, filmy, szkice,

rysunki techniczne), udokumentowanie wpływu odbytej praktyki dyplomowej na powstanie praktycznej pracy dyplomowej.

część III – praca teoretyczna (dotyczy studentów II stopnia) jest przygotowywana pod kierunkiem opiekuna pracy teoretycznej. Praca teoretyczna jest przygotowana samodzielnie przez studenta pod kierunkiem opiekuna części teoretycznej. Powinna nawiązywać treścią do pracy praktycznej, wskazywać na źródła inspiracji i być klarowną analizą procesu twórczego, głównych tez i konkluzji dyplomanta. Może stanowić teoretyczne uzasadnienie pracy praktycznej. Praca pisemna powinna odznaczać się klarownością formułowanych myśli, jasnością ich przekazywania, ogólną poprawnością stylistyczną i ortograficzną. Całość opracowania wraz z bibliografią nie powinna być większa niż 30 stron tekstu (A4). Tekst powinien być uzupełniony ilustracjami i opracowany zgodnie ze standardami magisterskiej pracy teoretycznej w ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Termin egzaminu dyplomowego jest wyznaczany przez Dyrektora Instytutu. Student zobowiązany jest złożyć pracę dyplomową najpóźniej na 21 dni kalendarzowych przed terminem egzaminu dyplomowego. Recenzenta wyznacza Dyrektor Instytutu. Recenzent dokonuje oceny całości pracy dyplomowej, oceniając poszczególne jej części, tzn. części praktycznej, aneksu ogólnoplastycznego oraz pracy pisemnej.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego jest pozytywna ocena pracy dyplomowej wystawiona przez promotora, prowadzących/opiekunów pracę dyplomową oraz recenzenta wyrażona w formie pisemnej opinii z oceną na formularzu będącym załącznikiem do Regulaminu prac dyplomowych kierunku.

Ogólne zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

W Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi system jakości kształcenia funkcjonuje na podstawie aktów prawnych:

- Uchwała nr 183/19/k16-20 Senatu Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 25 września 2019r. w sprawie: *uchwalenia przez Senat Regulaminu potwierdzania efektów uczenia się w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.*
- Zarządzenie nr 51/2020 Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 3 czerwca 2020 r. w sprawie: *Procedura antyplagiatowa dotycząca weryfikacji pisemnych prac dyplomowych studentów studiów I stopnia, II stopnia i jednolitych studiów magisterskich w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.*
- Załącznik do Zarządzenia nr 51 – Procedura antyplagiatowa dotycząca weryfikacji pisemnych prac dyplomowych studentów studiów I stopnia, II stopnia i jednolitych studiów magisterskich.
- Zarządzenie Nr 48/2021 Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 01 czerwca 2021 r. w sprawie: *zasad regulujących organizację weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się określonych w programie studiów w tym egzaminów dyplomowych przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.*

Mocnymi stronami wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia są działania powołanych Zespołów ds. Programów Kształcenia i Jakości Kształcenia. Słabe strony wewnętrznego systemu zapewnienia jakości: czaso- i pracochłonność poszczególnych procedur związanych z funkcjonowaniem systemu stanowiąca duże obciążenie dla pracowników naukowo-dydaktycznych, a także artykułowana pośród pedagogów instytutu wątpliwość zasadności stosowania proponowanych procedur weryfikacyjnych dotyczących jakości kształcenia w uczelni o charakterze artystycznym. System weryfikacji efektów uczenia się opiera się na bieżącej kontroli postępów pracy studenta. W przypadku pracowni artystycznych taka ocena następuje w trakcie realizacji ćwiczeń etapowych. Z kolei podczas zajęć teoretycznych przeprowadzane są kolokwia, testy, rozwiązywanie zagadnień problemowych. Z końcem semestru pedagodzy dokonują podsumowania w ramach

postawionych studentowi zadań. W zależności od przedmiotu wystawiane są zaliczenia, przeprowadzane zaliczenia z oceną i egzaminy. Oceny wystawiane są wg skali przyjętej w Regulaminie studiów od 2,0 do 5,5. Ochronie praw autorskich, zapobieganiu plagiatom i ich wykrywaniu służy wprowadzony w uczelni system antyplagiacyjny. Istotnym elementem weryfikującym zakładane przez instytut efekty uczenia się jest śledzenie kariery absolwentów przez uczelniane Biuro Karier, a także osobiste kontakty pedagogów z absolwentami. Wszelkie uwagi i wnioski są omawiane na spotkaniach Kolegium Kierunkowego.

Zasady monitorowania stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się reguluje Uczelniany System Weryfikacji Efektów Kształcenia wprowadzony Zarządzeniem Nr 48/2021 Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 01 czerwca 2021 r. Ustala on obowiązek czuwania nad owym procesem kierowników poszczególnych jednostek wydziałów i instytutów. Monitorowanie dąży do standaryzacji wymagań, przejrzystości i obiektywizmu w ocenie efektów. Dla doskonalenia procesu kształcenia na kierunku rzeźba dla studiów stacjonarnych I i II stopnia dokonywane są okresowe (zwykle przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego) przeglądy planów i harmonogramów studiów pod kątem realizacji założonych efektów uczenia się. Oceny programów studiów są podstawą aktualizacji kart przedmiotowych, tzw. sylabusów, dokonywaną przez opiekuna poszczególnych przedmiotów i modułów – m.in. kierownicy pracowni.

Na kierunku rzeźba system weryfikacji efektów uczenia się opiera się na bieżącej kontroli postępów pracy studenta. W przypadku pracowni kierunkowych taka ocena następuje w trakcie realizacji ćwiczeń semestralnych. Z końcem semestru pedagogzy dokonują podsumowania w ramach postawionych studentowi zadań. W instytucie obowiązują przyjęte zasady weryfikacji osiągniętych przez studentów efektów kształcenia, dyplomowania oraz wymogi formalne dotyczące przygotowywania prac licencjackich i magisterskich (Kierunkowy regulamin prac dyplomowych). Zakładane efekty kształcenia i sposoby ich weryfikacji określone są w kartach przedmiotowych, tzw. sylabusach zatwierdzanych przez Kolegium Kierunkowe oraz Dyrektora jednostki. Ich weryfikacja odbywa się przy okazji przeprowadzanych zaliczeń i egzaminów semestralnych. System oceny studentów określony jest w Regulaminie studiów ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi Tekst jednolity sporządzony w oparciu o:

- **Uchwałę nr 207/20/k16-20** Senatu ASP w Łodzi z dn. 29 kwietnia 2020 roku w sprawie uchwalenia regulaminu studiów ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi;
- **Uchwałę nr 56/21/k21-24** Senatu Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie zmiany Regulaminu studiów w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (Załącznik 9). Zasady zaliczania semestru i roku akademickiego określone są w części V.

Od semestru letniego roku akademickiego 2015/2016 oceny z egzaminów i zaliczeń rejestrowane są w systemie Wirtualny Dziekanat w formie elektronicznej. W przypadku realizacji przez studentów prac dyplomowych, zaakceptowane przez promotorów tematy prac są akceptowane przez Kolegium Kierunkowe. Zasady weryfikacji mają na celu ujednoczenie konstrukcji pracy i kryteriów jej oceny. Ujednoczane są zasady przeprowadzania i oceny z egzaminów magisterskich, a także arkusze recenzji prac. Na egzaminie magisterskim prezentowane są prace z: I specjalizacji, II specjalizacji lub pracowni fakultatywnej (opcjonalnie) oraz pracy pisemnej. Zadawane są m.in. 3 pytania związane z kierunkiem studiów, specjalnością i tematyką pracy magisterskiej. Na studiach stacjonarnych licencjackich prezentowane są prace z I specjalizacji, II specjalizacji lub pracowni fakultatywnej (opcjonalnie) oraz pracy pisemnej – opisowej I specjalizację. Ochronie praw autorskich i zapobieganiu plagiatom służy system antyplagiacyjny.

W roku akademickim 2015/2016 został w ASP wdrożony system potwierdzania efektów uczenia się. Zasady funkcjonowania systemu określa Regulamin potwierdzania efektów uczenia się w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi zatwierdzony przez Senat uczelni w lutym 2016 r. Kandydaci mogą składać stosowane wnioski o uznanie kwalifikacji. Praktyki, staże

zawodowe, kursy, warsztaty, szkolenia, w których uczestniczą studenci ocenianego kierunku podlegają dokładnej analizie na wniosek zainteresowanego. Podstawą takiej weryfikacji są dostarczone dokumenty w postaci certyfikatu, świadectwa wystawionego przez określoną instytucję, jej wytyczne programowe, w tym zdefiniowane efekty kształcenia (jeżeli takie zostały stworzone), oszacowany nakład pracy studenta za pomocą punktacji ECTS i dokumentację realizacji artystycznych, projektowych zainteresowanego. W celu potwierdzenia efektów uczenia się powołane zostały: Uczelniana Komisja ds. Potwierdzenia Efektów Uczenia się oraz Wydziałowe Komisje ds. Potwierdzenia Efektów Uczenia się, powoływane każdorazowo przez Rektora na wniosek Dziekana.

Monitorowanie karier absolwentów kierunku rzeźba stanowi formę sprawdzania końcowych efektów uczenia się, pozwala weryfikować stopień realizacji efektów uczenia się głównie w zakresie umiejętności i kompetencji. Monitoring odbywa się za pośrednictwem Biura Karier ASP, które gromadzi opinie absolwentów. Misją Biura Karier jest przyczynianie się do artystycznego i zawodowego sukcesu studentów poprzez upowszechnianie ich osiągnięć, wspieranie rozwoju ich kariery zawodowej oraz promowanie polskiej twórczości w środowisku ogólnopolskim i międzynarodowym. W 2015 roku ASP w Łodzi wzięła udział w Ogólnopolskim Badaniu Zawodowych Losów Absolwentów Uczelni Artystycznych. Wnioski z ankiety pozwoliły zaprogramować proces dydaktyczny tak, aby był on pomocny w uzyskaniu pracy zgodnej z wykształceniem i oczekiwaniami. Niezależnie od oficjalnych starań kompletowania wiedzy na temat losów absolwentów ASP, szczególnie w odniesieniu absolwentów instytutu, kadra dydaktyczna stara się o utrzymanie kontaktów z absolwentami za pośrednictwem internetu (korespondencja mailowa i monitoring portali społecznościowych). Dużą rolę odgrywają w tym pracownicy instytutu, tworząc podstrony internetowe Instytutu Rzeźby na portalach społecznościowych, na których istnieje aktualna informacja o osiągnięciach i wydarzeniach dotyczących studentów i absolwentów.

Kryterium 4.

Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

W Instytucie Rzeźby pracownicy dydaktyczni oraz naukowo-dydaktyczni zatrudnieni są zarówno na podstawie umów o pracę, jak i umów cywilno-prawnych. W postępowaniach konkursowych dla nowych pracowników szczególne znaczenie ma analiza, na ile kandydat, jego dorobek artystyczny lub naukowy oraz doświadczenie praktyczne są spójne z obszarem kierunku rzeźba.

Między innymi dzięki temu pedagodzy instytutu są aktywnymi dydaktykami-artystami i posiadają znaczący dorobek twórczy. Wszyscy pracownicy dydaktyczni zatrudnieni w instytucie wypełniają przynależne im pensje godzinowe. Obszary działalności artystycznej pracowników Instytutu Rzeźby obejmują różnorodne aspekty aktywności, poczynając od rzeźby, rzeźby kinetycznej, działań przestrzennych, a także rysunek, grafikę, biżuterię oraz nowe technologie, takie jak videoart czy druk 3D. Powyższe umożliwia oferowanie studentom szerokiego spektrum możliwości poznawczych, a poprzez spójną realizację treści programowych pozwala na osiągnięcie założonych efektów uczenia się.

Wśród ww. pracowników realizujących program na kierunku rzeźba aktualnie jest: jeden profesor, dwóch doktorów habilitowanych profesorów uczelni, dwóch doktorów habilitowanych, trzy osoby z doktoratami i pięciu magistrów. Jedna z osób z kadry dydaktycznej jest w trakcie postępowania doktorskiego. Pedagodzy prowadzący zajęcia kierunkowe mają znaczący dorobek artystyczny i praktyczny, a także kompetencje dydaktyczne, które gwarantują osiągnięcie efektów uczenia się na ocenianym kierunku. Dodatkowym atutem kadry dydaktycznej są doświadczenia i osiągnięcia zdobywane podczas uczestniczenia w wystawach krajowych i międzynarodowych.

Z uwagi na programowe łączenie rozwoju intelektualnego i artystycznego z pogłębianiem i poszerzaniem umiejętności technicznych i technologicznych Instytut Rzeźby prowadzi pięć warsztatów realizacyjnych, w których oprócz pedagogów dużą rolę pełnią zatrudnieni magistry będący wyspecjalizowanymi fachowcami w takich m.in. specjalnościach jak: obróbka drewna, kamienia, metalu, ceramiki i szkła. Struktura Instytutu Rzeźby jest oparta na koncepcji pracowni kierunkowych, które są wspomagane przez warsztaty technologiczne. Większość prac i ćwiczeń studentów po akceptacji projektów przez prowadzących pracownie jest realizowana w warsztatach instytutu. Warsztaty oprócz zaznajamiania studentów z określoną technologią w ramach realizacji efektów kształcenia (wszyscy studenci muszą studiować co najmniej jeden semestr w każdym z warsztatów instytutu), są też zapleczem technologicznym dla studentów realizujących ćwiczenia i dyplomy. Organizacja warsztatów wygląda w taki sposób, że wybrani dydaktycy pracowni kierunkowych są jednocześnie opiekunami odpowiednich warsztatów. Studenci również regularnie odbywają zjazdy warsztatowe i plenerowe w innych ośrodkach takich jak w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Zespole Szkół Drzewnych i Leśnych im. J. Kochanowskiego w Garbatce-Letnisko, oraz podczas Festiwalu Lightmove w Łodzi gdzie realizują własne projekty przestrzenne pod okiem kadry pedagogicznej.

Kilku pracowników naukowo-dydaktycznych prowadzi badania finansowane ze środków z dotacji statutowych i horyzontalnych. Otrzymane środki, służące rozwojowi naukowców, przyznawane są w drodze konkursu przez powołaną uczelnianą Komisję ds. Badań Naukowych. W ostatnim roku realizowane badania naukowe to: *Geometryczne formy abstrakcyjne w korelacji z formami solarystycznymi w rzeźbie kameralnej* oraz *Wykorzystywanie technologii fotografii panoramiczno-sferycznej 360 w twórczym zastosowaniu w rzeźbiarskich działaniach przestrzennych i dokumentacyjnych*.

Wszyscy pracownicy Instytutu Rzeźby zachęceni są do aktywności międzyuczelnianej i realizacji projektów badawczych oraz artystycznych w środowisku pozauczelnianym. Pedagogzy uczestniczą w warsztatach, plenerach, wystawach i festiwalach artystycznych odbywających się w Polsce i za granicą, jak również są organizatorami ważnych wydarzeń artystycznych. Zgodnie z polityką władz instytutu studenci są włączani w działalność pedagogów poprzez:

- udział prac studentów w ogólnopolskich wystawach lub stwarzanie możliwości wspólnej pracy i organizacji wystaw ze studentami z innych uczelni w Polsce przy współudziale pedagogów,
- w przypadku wyróżniających się studentów są oni zapraszani do udziału w wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych z artystami profesjonalnymi,
- udział w konkursach na realizację rzeźb outdoorowych dla interesariuszy zewnętrznych projektowanych w instytucie w ramach zajęć dydaktycznych.

Wynikiem tych aktywności są nagrody zdobywane przez studentów w studenckim Konkursie im. Władysława Strzemińskiego oraz dyplomy o wysokim poziomie artystycznym, doceniane w konkursach najlepszych dyplomów takich jak Prime Time i Prime Stage oraz w ogólnopolskim Konkursie Artystyczna Podróż Hestii.

Zasady polityki kadrowej wynikają z programu i koncepcji kształcenia oraz służą realizowanym celom dydaktycznym. Skład kadry budowany jest świadomie, z uwzględnieniem planów rozwoju instytutu w drodze konkursów o wymogach skorelowanych z programem kształcenia. Umowy o pracę z nauczycielami akademickimi zawiera Rektor na wniosek Dziekana. Zatrudnienie w drodze mianowania na każde stanowisko asystenta poprzedzone jest pomyślnym dla kandydata wynikiem postępowania konkursowego. Dziekan wydziału za zgodą Rektora ogłasza konkurs i powołuje Komisję Konkursową. W skład Komisji Konkursowej wchodzi osoby zatrudnione w instytucie – zwykle pedagogzy z tytułem profesora lub doktora habilitowanego. Ogłoszenie o konkursie jest zgłaszane na stronach internetowych: Komisji Europejskiej w europejskim portalu dla mobilnych naukowców – Euroxess, Departamentu Szkolnictwa Artystycznego i Edukacji Kulturalnej, ASP w Łodzi. Ogłoszenie

jest wywieszane w formie papierowej na tablicach informacyjnych ASP w Łodzi. Wpływ na jakość kształcenia ma również okresowa ocena pracy nauczyciela akademickiego zatrudnionego w Akademii, która dokonywana jest dla asystentów, adiunktów i profesorów uczelni co 2 lata i dla profesorów tytularnych co 4 lata. Nauczycieli akademickich zatrudnionych w instytucie ocenia komisja powołana przez Radę Wydziału. W skład Wydziałowej Komisji wchodzi Dziekan i Dyrektorzy instytutów.

Podstawę oceny okresowej stanowią: udokumentowany przez nauczyciela akademickiego dorobek artystyczny lub naukowy, dydaktyczny, organizacyjny, podnoszenie i rozwój kompetencji zawodowych oraz osiągnięcia w zakresie promocji i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także opinia bezpośredniego przełożonego. Kryteriami oceny okresowej przy ocenie pracy dydaktycznej są w szczególności: poziom i rzetelność realizowanych obowiązków dydaktycznych, osiągnięcia przy opracowywaniu nowych programów studiów, zajęć dydaktycznych, opieka indywidualna nad studentami, opieka dydaktyczna nad rokiem lub grupą studencką.

Przy ocenie działalności artystycznej lub naukowej brane są pod uwagę w szczególności: dorobek artystyczny lub naukowy (wystawy, pokazy, publikacje, badania naukowe), osiągnięcia artystyczne lub naukowe (nagrody, wyróżnienia, stypendia, rezydencje), własny rozwój artystyczny lub naukowy oraz realizacja projektów badawczych. Kryteria oceny pracowników dydaktycznych szczegółowo określa Zarządzenie Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 27.07.2020 roku.

Dokonywana corocznie ewaluacja zajęć dydaktycznych stanowi istotne źródło informacji o jakości realizowanych zadań programowych w danych przedmiotach. Ankiety ewaluacyjne przeprowadzane są wśród studentów studiów I i II stopnia kierunku rzeźba. Studenci wypełniają ankiety przed każdą sesją egzaminacyjną. Rezultaty przeprowadzanej ewaluacji trafiają do Dyrektora instytutu zgodnie z procedurą, którą reguluje Zarządzenie Rektora ASP nr 99/2021 z dn. 28.09.2021 r.

Kryterium 5.

Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Instytut Rzeźby dysponuje zróżnicowaną infrastrukturą, ściśle związaną z programem dydaktycznym realizowanym w pracowniach dyplomowych rzeźby, salach dydaktycznych i Zakładzie Propedeutyki Rzeźby – Rzeźby Obligatoryjnej. Studenci Instytutu Rzeźby mają do swojej dyspozycji 15 pracowni o łącznej powierzchni 941,7 m², w których odbywają się zajęcia o charakterze realizacyjnym, jak również wykładowym oraz warsztaty: metalu, kamienia, drewna ceramiki i szkła. Pracownie: 165, 166, 167, 167a wyposażone są w zestawy obrotowych kawaletów do pracy z aktem w skali 1:1, kawalety do pracy z portretem, kalfasy na glinę, zestawy narzędzi do budowy konstrukcji metalowych, regały na materiały i szafki osobiste (w pracowniach: 173, 166, 165). Warsztaty szkła, drewna, metalu i kamienia wyposażone są w nowoczesne, w większości nowe narzędzia realizacyjne. Instytut dysponuje też plenerowym **Placem Realizacyjnym** o powierzchni 362,85 m². W sumie 1304,55 m² powierzchni użytkowej. Realizacje studenckie wymagające użycia specjalistycznego sprzętu realizowane są w pełni wyposażonych warsztatach: metalu, kamienia, drewna, ceramiki i szkła – sale: 172, 173, 174, 167, 165, 166, 167a, 30

I stopień:

Pracownia Małej Formy Rzeźbiarskiej (sala nr 167) ma powierzchnię 169,6 m². Jest wyposażona w kawalety portretowe w liczbie 30 szt. oraz kawalety niskie w liczbie 10 sztuk oraz narzędzia: szlifierki kątowe Sparky 1400W 2 szt., Einhell 850W 1 szt., 1050W 1 szt., nagrzewnica Makita 1 szt., młotowiertarka Makita, wiertarka Erbauer, pionowa piła taśmowa Scheppach, wyżynarka modelarska Proxxon, wiertarka stacjonarna Proxxon, zestaw końcówek miniszlifierki,

multiszlifierka Proxxon 2 szt., wyżynarka Erbauer, lutownica Dremel 2 szt., multiszlifierka Parkside, polerka oscylacyjna Hamron, profesjonalne imadła precyzyjne Stanley 3 szt., młotki, pojemniki na glinę i gips, pobijaki do gliny. Ponadto pracownia zaopatrzona jest w kompresor zasilający warsztat szkła. Pracownia współdzielona jest z **Pracownią Podstaw Rzeźby** o tej samej powierzchni 169,6 m². **Pracownia Rzeźby Kameralnej** (sala nr 165) o powierzchni 84,8 m². Jest wyposażona w kawalety portretowe w liczbie 10 sztuk oraz narzędzia: hebel elektryczny Macallister, szlifierkę kątową Sparky 1400W, wiertarkę Erbauer, wiertarkę Macallister, szlifierkę kątową Tooltec, pojemniki na gips i glinę oraz pobijaki i narzędzia do modelowania. Sąsiadująca z nią **Pracownia Działań Interaktywnych i Site-Specific** (sala nr 166) ma powierzchnię 84,8 m². Jest wyposażona w narzędzia: wiertarki Erbauer oraz Black&Decker, szlifierkę kątową DeWalt, wkrętkarkę DeWalt, wyrzynarkę Metabo, aparat fotograficzny Canon, narzędzia ręczne, dłuta, młotki, piły i siekiery. **Pracownia Rzeźby Autonomicznej** (sala nr 166) współdzieli przestrzeń Pracowni Site-Specific i korzysta z tych samych narzędzi. **Pracownia Obiektu Artystycznego** (sala nr 174) o powierzchni 152,7 m², współpracująca z **Warsztatem Drewna**, wyposażona jest w wiertarkę Erbauer, wkrętkarkę Black&Decker, szlifierkę kątową DeWald 2 szt., stacjonarną piłę taśmową Holzman, stacjonarną szlifierkę taśmową Bernardo, szlifierki stołowe do ostrzenia narzędzi w liczbie 3 sztuk, tokarkę do drewna Twister Eco, piłę stacjonarną do drewna Metabo i Lumac 2 szt., spalinową piłę łańcuchową Stihl w liczbie 3 sztuk, łańcuchową piłę elektryczną Makita, dłuta stolarskie i profesjonalne dłuta do rzeźbienia w drewnie, kneple, pobijaki, mały kompresor, wyżynarkę Makita, ręczną piłę elektryczną do drewna, strug elektryczny Metabo. Ponadto stół do pracy w drewnie oraz gilotynę.

II stopień:

Pracownia Rzeźby i Działań w Przestrzeni Intermedialnej (sala nr 165) ma powierzchnię 84,8 m². Jest współdzielona z Pracownią Rzeźby Kameralnej i korzysta z tego samego wyposażenia. **Pracownia Rzeźby i Kreacji Przestrzeni** (sala nr 173) oraz towarzyszący jej **Warsztat Kamienia** ma powierzchnię 101,1 m². Jest wyposażony w kompresory 3 szt., piaskarkę kabinową, mobilny żuraw do podnoszenia, kawalety weha do rzeźbienia w kamieniu, mobilne x 4, kawalety stacjonarne x 2, wkrętkarkę Erbauer, wiertarkę Metabol, młotowiertarkę Makita, szlifierki kątowe Makita 2600W 2 szt., myjkę ciśnieniową Karcher, multiszlifierkę na wężu, małe szlifierki kątowe Makita x 4, Bosh x 2, szlifierkę prostą Bosh i Sparky, szlifierki kątowe DeWald x 4, polerkę Meec x 2 i Hamron x 1, pneumatyczne szlifierki na wodę do polerowania x 3, młotki pneumatyczne Bawaria x 4, wiertarkę Makita, mieszadło Collomix, średnią szlifierkę kątową Makita 2000W, pneumatyczne szlifierki proste Adler x 2, nagrzewnicę Macallister, duży młot pneumatyczny do kamienia, dłuta, młotki, pobijaki, przedłużacz bębnowy. Ponadto pracownia posiada szafki dla studentów, aparat cyfrowy Nikon, odtwarzacz dvd Pioneer oraz rzutnik Epson. **Warsztat Metalu** (sala nr 172) ma powierzchnię 103,8 m². Jest wyposażony w stół spawalniczy, stoły do pracy, regały oraz w urządzenia: wiertarka stolarska Dedra DED7807, wkrętkarka akumulatorowa PB12DA, piła stołowa DeWalt D28730, gilotyna do blach MSW – HS800, wiertarka udarowa Erbauer EHD650, szlifierka stołowa Metabo DS200, szlifierka stołowa TIP WS150, szlifierka kąтова 125 mm Makita 9565HRZ (x 2), szlifierka kąтова 230 mm Makita 90696, imadło IRWIN RECORD, spawarka inwertorowa MIG/Mag Magnum Profi Inverter 220A, spawarka elektrodowa Welder Fantasy Fan EN 60974-1, spawarka TIG Magnum Profi TIG VIPER 210 Pulse, spawarka MIG/TIG Stamos S-MIGNA 250 IGBT, przecinarka plazmowa Magnum Cut 45 Compressor, szlifierka prosta Sparky MKL800CES, szlifierka kąтова 125 mm Sparky M1200H, szlifierka kąтова/polerka Meec 010-006, polerka Hamron 064229, piła szablasta Bosh GSA 1300PCE, 3 przyłbice samościenne, spawalnicze Lincoln Electric, butle gazowe: 40l Ar, 30l CO₂, 8 l Ar, 8l CO₂. **Warsztat Ceramiki** (sala nr 30) ma powierzchnię 68,6 m². Jest wyposażony w walcarkę do gliny, piec ceramiczny, koło garncarskie, regały i stoły do pracy. **Warsztat Szkła** (sala nr 167a) ma powierzchnię 60,6 m². Jest wyposażony w piec do fusingu, piaskarkę, kompresor BASS, piec do wtapiania szkła Nabertherm oraz narzędzia: multiszlifierki Proxxon 3 sztuki, szlifierka Ferm, lutownice Dremel – 2 sztuki, mała ręczna piła do cięcia szkła Makita oraz piła taśmowa micro. Istotnym elementem Instytutu Rzeźby jest wychodząca naprzeciw potrzebom rynku **Pracownia Rzeźby**

Wirtualnej, w której zajęcia prowadzone są w formie ćwiczeń, wykładów i zajęć praktycznych odnoszących się do obsługi i projektowania przy pomocy programów 3D oraz wykorzystania technologii drukowania 3D. Zajęcia odbywają się w pracowni o powierzchni 23 m² (sala 163) oraz dzięki wykorzystaniu pracowni komputerowych ogólnouczelnianych (515, 516). Pracownia wyposażona jest w urządzenia/oprogramowanie: jedno stanowisko komputerowe wyposażone w oprogramowanie do modelowania i drukowania: 3Ds Max, SketchUp, MakerWare, telewizor Sharp 4K Ultra HD 65', drukarka 3D CreatBot DX300, drukarka 3D CTC Bizer 2X, drukarka 3D Zortrax M200. Dodatkowo wykorzystujemy zasoby pracowni ogólnouczelnianych (515/516) wyposażonych w rzutniki i 32 stanowiska komputerowe z zainstalowanym oprogramowaniem do grafiki 3D: 3Ds Max, SketchUp Pro, AutoCad, pakiet Adobe.

Wyjątek stanowi **Pracownia Działań Przestrzennych w Architekturze**, która została tymczasowo zawieszona.

Instytut Rzeźby jest również zaopatrzony w ogrodzony, zabezpieczony **Plac Realizacyjny** o powierzchni 362,85 m² z czterema wyjściami bezpośrednio z pracowni (174, 173, 172 oraz korytarz od strony pracowni 167a), dostępny dla wszystkich studentów instytutu. Inne pomieszczenia instytutu to: pomieszczenie warsztatowe (nr 55) o powierzchni 35,2 m², pomieszczenie warsztatowe (nr 90) o powierzchni 57,2 m² oraz dwa pomieszczenia gospodarcze nr 57 (11,8 m²) i 58 (37,8 m²).

Pozostałe zajęcia studenci Instytutu Rzeźby odbywają w pracowniach malarstwa, rysunku, i pracowniach projektowych innych instytutów oraz salach wykładowych wyposażonych w odpowiednie sprzęt i multimedia, umożliwiające w sposób nowoczesny prowadzenie zajęć. Instytut w swoich zasobach posiada również przypisany i przeznaczony do prowadzenia prac administracyjnych laptop Lenovo.

Instytut Rzeźby wychodząc naprzeciw rosnącym na rynku potrzebom modelowania 3D oraz druku 3D, rozszerza swoje propozycje technologiczne o nowoczesne techniki: cyfrowe, grafiki komputerowej i komputerowego modelowania 3D. Ponadto studenci Instytutu Rzeźby mogą korzystać z zaplecza technicznego, infrastruktury całej uczelni, m.in.: pracowni komputerowych, studiów fotograficznych. Studenci Instytutu Rzeźby mają dostęp do materiałów niezbędnych w procesie dydaktycznym na poziomie podstawowym, które zapewnia instytut. Na potrzeby prób materiałowych w ramach przedmiotu rzeźba wirtualna dla studentów stacjonarnych Instytut Rzeźby zapewnia pełne wyposażenie materiałowe. Wszystkie budynki ASP mają dostęp do szerokopasmowego internetu i sieci Wi-Fi. Stacjonarnie studenci mają dostęp do nowoczesnych ogólnodostępnych sal komputerowych w budynku głównym wyposażonych w komputery PC i Mac.

Większość pomieszczeń Instytutu Rzeźby jest przystosowana dla osób niepełnosprawnych i posiada szerokie drzwi. Uczelnia posiada częściowe udogodnienia dla studentów z upośledzeniem narządu ruchu. Istnieją dwa podjazdy, jeden od strony zachodniej, drugi od strony wschodniej (oba wchodzą do poziomu I piętra). Wejścia główne od strony północnej i południowej posiadają drzwi otwierane automatycznie. Od strony parkingów są odpowiednie zjazdy, a na samych parkingach są wyznaczone miejsca dla osób niepełnosprawnych. W głównym pionie budynku są dwie windy z otwieranymi automatycznie drzwiami, informujące głosowo o piętrach. Na każdej kondygnacji, gdzie odbywają się zajęcia dydaktyczne, są toalety przystosowane dla osób niepełnosprawnych. Nowo wybudowane budynki (CPM i CNiS) również posiadają odpowiednio przystosowane ciągi komunikacyjne, duże windy oraz toalety (na każdym poziomie) dla osób niepełnosprawnych. We wszystkich budynkach są szerokie ciągi korytarzowe, dzięki którym dostęp do wszystkich pomieszczeń dydaktycznych jest łatwy i bezpieczny. W głównym budynku uczelni funkcjonują 3 windy, z których jedna jest umieszczona w pawilonie, w którym znajduje się Instytut Rzeźby. Instytut zaopatrzony jest również w kładki, pochylnie prowadzące na plac warsztatowy oraz wychodzące z pracowni 174, 173, 172. Wyjątkiem jest wyjście od strony korytarza pracowni 167a, które posiada schody.

Aparatura naukowa, oprogramowanie specjalistyczne i materiały dydaktyczne zakupione przez dydaktyków w ramach badań statutowych jest do dyspozycji studentów w pracowniach dydaktycznych oraz warsztatach instytutu. Przykładem jest sprzęt finansowany ze środków programu *POWER 3.5*, w ramach którego zorganizowane zostały kursy specjalistyczne dla studentów. Kursy obejmowały zagadnienia sztuki nagrobnej, wystawiennictwa i sztukaterii. W ramach programu zostały przeprowadzone trzy edycje kursów. Kursy były współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Wiedza, Edukacja, Rozwój (*Działanie 3.5 – Kompleksowe Programy Szkół Wyższych, Projekt: Zintegrowany Program ASP w Łodzi*). Instytut Rzeźby realizował także inne kursy w ramach tego projektu, tj.: Sztukateria. Detal architektoniczny, Projektowanie rekwizytów wystawienniczych i elementów scenograficznych, Rzeźbiarskie elementy wyposażenia wnętrz – obróbka metalu.

Biblioteka Główna Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi jest usytuowana na parterze nowego budynku CNIŚ i pełni funkcję ogólnie dostępnej biblioteki naukowej. W 2009 roku dokonano digitalizacji zamkniętych w roku 1997 następujących katalogów kartkowych: katalogu przedmiotowego książek oraz katalogu przedmiotowego katalogów wystaw. KKK to system umożliwiający przeglądanie i edycję kart katalogowych łódzkich bibliotek. Został zorganizowany jak rzeczywisty katalog i dzieli się na uszeregowane alfabetycznie szufladki zawierające jedno- lub dwustronne karty katalogowe. Digitalizację wykonał Zakład Akademickiej Sieci Bibliotecznej Centrum Komputerowego Politechniki Łódzkiej, w ramach działalności Konsorcjum Bibliotek Łódzkich, którego członkiem jest Biblioteka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Od początku istnienia realizuje zadania naukowe, dydaktyczne i usługowe. Gromadzi zbiory zgodnie z profilem naukowym uczelni i jej programem dydaktycznym. Biblioteka zapewnia niezbędne książki wskazane w kartach przedmiotu w tzw. sylabusach jako lektura podstawowa oraz wiele pozycji określonych jako lektura uzupełniająca. W szczególności obejmuje literaturę z zakresu historii i teorii sztuki. Biblioteka oferuje 394 pozycji w kategorii rzeźba, które obejmują książki i czasopisma wydawane w sposób ciągły. Od 1997 roku w bibliotece funkcjonuje komputerowy system biblioteczny Horizon oraz aktualnie elektroniczny system biblioteczny „Symphony”. Warsztat informacyjno-bibliograficzny biblioteki to: katalog komputerowy (webpac.biblioteki.lodz.pl), katalog topograficzny (kartkowy aktualizowany), Bibliografia Akademii Sztuk Pięknych – elektroniczna baza danych bibliograficznych w systemie Expertus – (expertus.asp.lodz.pl). Biblioteka współpracuje z Centrum NUKAT, czynnie uczestnicząc w tworzeniu katalogu centralnego polskich bibliotek naukowych i akademickich (www.nukat.edu.pl). Jest członkiem Konsorcjum Bibliotek Łódzkich. Łódzka Akademicka Sieć Biblioteczna (www.biblioteki.lodz.pl/). Biblioteka Akademii udostępnia zbiory platformy Academica. Academica to obecnie ponad 2,8 mln publikacji, z których znaczna część to trudno dostępne materiały chronione prawem autorskim. Przeglądanie katalogów i wyświetlanie zbiorów, które nie podlegają ochronie prawa autorskiego lub które zostały udostępnione na odpowiednich licencjach, jest możliwe z dowolnego komputera z dostępem do Internetu na stronie academica.edu.pl. Publikacje, które wciąż są chronione prawem autorskim, można przeglądać w Czytelni Głównej Biblioteki ASP na przeznaczonym do tego celu komputerze. W czytelni biblioteki znajdują się miejsca do pracy indywidualnej. Do dyspozycji czytelników są przygotowane stanowiska komputerowe do pracy własnej – komputery podłączone są do Internetu i mają dostęp do informacji o zasobach bibliotek krajowych i zagranicznych oraz do stron umożliwiających wyszukiwanie informacji. Ponadto biblioteka posiada skanery, umożliwiające kopiowanie dokumentów. Na terenie biblioteki działa bezprzewodowy Internet. Biblioteka jest czynna od pn. do pt. w godz. 9.30-17.30 (w czw. do godz. 15.00) oraz dla studentów studiów niestacjonarnych w terminach zjazdów w sob. w godz. 10.00-15.30. Usytuowanie biblioteki na parterze budynku CNIŚ nie sprawia problemu w dostępie dla osób niepełnosprawnych. Dyrekcja biblioteki na zgłoszenia dydaktyków prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku na bieżąco zbiera zapotrzebowanie na książki i czasopisma i w miarę możliwości

czyni ich zakup. Ważnym elementem wpływów do budżetu biblioteki jest fakt, że władze uczelni ustaliły stały procent z wpływów pochodzących z prowadzenia studiów niestacjonarnych i podyplomowych przez wszystkie instytuty w uczelni.

Kadra dydaktyczna uczelni podlega ocenie okresowej przeprowadzanej w oparciu o kryteria określone i przedstawione nauczycielom akademickim przed rozpoczęciem okresu podlegającego ocenie. Na ocenę nauczyciela akademickiego składa się ocena jego pracy dydaktycznej, badawczej i organizacyjnej, przy czym w przypadku pracowników dydaktycznych nie podlega ocenie praca badawcza. Przy dokonywaniu oceny nauczyciela akademickiego dotyczącej wypełniania obowiązków związanych z kształceniem uwzględnia się opinię przedstawioną przez studentów i doktorantów. Oceny dokonuje odpowiednia Komisja ds. oceny kadry na podstawie *Karty okresowej oceny pracy nauczyciela akademickiego Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi* stanowiącej załącznik do Uchwały Senatu ASP w Łodzi Nr 62 z dnia 07.12.2009 r. Ponadto oceny obowiązków dydaktycznych nauczycieli akademickich prowadzone są również w oparciu o opinie studentów na podstawie anonimowej ankiety ewaluacji zajęć dydaktycznych opracowanej przez Uczelniany Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. Obowiązki dydaktyczne nauczycieli akademickich podlegają obowiązkowej ocenie po zakończeniu każdego cyklu zajęć dydaktycznych, tj. przynajmniej raz w roku akademickim. Ankietyzacji zajęć dydaktycznych podlegają zajęcia prowadzone na studiach I stopnia, studiach II stopnia, jednolitych studiach magisterskich, studiach podyplomowych oraz studiach doktoranckich. Obowiązki dydaktyczne nauczycieli akademickich mogą w uzasadnionych przypadkach podlegać ocenie również na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej w trakcie cyklu zajęć dydaktycznych. Za ankietyzację zajęć dydaktycznych na studiach I stopnia, studiach II stopnia, jednolitych studiach magisterskich, studiach podyplomowych odpowiedzialni są dziekani. Za ankietyzację zajęć dydaktycznych na studiach doktoranckich odpowiada kierownik studiów. Za ankietyzację zajęć dydaktycznych prowadzonych przez jednostki międzywydziałowe odpowiada przełożony jednostki. Procedurą oceny jakości zajęć objęte są wszystkie zajęcia dydaktyczne prowadzone na studiach I stopnia, studiach II stopnia, jednolitych studiach magisterskich, studiach podyplomowych oraz studiach doktoranckich, z wyłączeniem obowiązkowych szkoleń uwzględnionych w programie studiów (szkolenie biblioteczne, BHP). Ankiety przeprowadzane są w formie elektronicznej w ostatnim miesiącu zajęć dydaktycznych realizowanych w danym semestrze. W celu zapewnienia anonimowości ewaluacji podlegają zajęcia, w których uczestniczyło co najmniej 2 studentów. Zestawienie wyników ankiet otrzymują: Dziekan wydziału, na którym zatrudniony jest nauczyciel akademicki oraz Dyrektor instytutu, w którym zatrudniony jest nauczyciel akademicki lub przełożony jednostki międzywydziałowej. Dziekan, Dyrektor instytutu lub przełożony jednostki międzywydziałowej przedstawia i omawia z nauczycielem akademickim oraz kierownikiem jednostki, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony, wyniki ankietyzacji zajęć dydaktycznych prowadzonych przez ocenianego nauczyciela. Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia przy zachowaniu zasady poufności i anonimowości poddaje analizie wyniki ankiet w celu doskonalenia programów studiów.

Kryterium 6.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Instytut Rzeźby wielotorowo oraz w sposób zaangażowany podejmuje współpracę z licznymi jednostkami naukowymi i akademickimi w kraju i za granicą. Istotnym elementem jest dla nas współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym. W jednym i drugim przypadku działania instytutu intensyfikowane są poprzez realizację współpracy na poziomie instytutu jako jednostki, jak i pracowników podejmujących wskazane powyżej rodzaje aktywności traktowane jako współpraca

indywidualna oraz w ramach własnych projektów i badań naukowych. Filarowymi założeniami współpracy są: wymiana wiedzy i doświadczeń pomiędzy Instytutem Rzeźby a wydziałami innych uczelni, instytucjami naukowymi i muzeami, prowokowanie wspólnych działań i otwieranie nowych horyzontów rozwoju dziedzin, nawiązanie kontaktów na poziomie potencjału gospodarczego związanego z rynkiem pracy i potencjalnym pracodawcą. Wobec tak postawionych założeń partnerem instytutu stają się wówczas: samorządy miast, ośrodki kultury, instytucje samorządowe i podmioty gospodarcze.

W latach 2017-2021 pracownicy dydaktyczni ocenianego instytutu brali udział w wielu znaczących projektach artystycznych, kulturalnych i naukowych. Przykłady wyżej wymienionych form współpracy w Polsce to wspólne projekty artystyczne m.in. z:

- **uczelnie wyższe:** Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet w Poznaniu, Politechnika Łódzka, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, Uniwersytet Wrocławski, Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi;
- **ośrodki kultury i muzea:** Muzeum Miasta Łodzi, Legnickie Centrum Kultury, Galeria Ring w Legnicy, BWA Gorzów Wielkopolski, Miejski Ośrodek Sztuki Gorzów Wielkopolski, Galeria Miejska Szczecin, BWA Kielce, Mazowieckie Centrum Sztuki Współczesnej - Elektrownia – Radom, Galeria Re:Medium Miejska Galeria Sztuki w Łodzi, Europejskie Centrum Kultury Logos w Łodzi, Galeria Wschodnia w Łodzi, Galeria Opcja w Krakowie, Galeria Sztuki Współczesnej we Włocławku, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Miejski Dom Kultury i „Ogród Sztuki” w Konstancynie Łódzkiej, BWA w Skierniewicach, Galeria BWA „U Jaksy” w Miechowie, Galeria BB w Krakowie, Galeria Imaginarium w Łodzi, Narodowe Forum Muzyki we Wrocławiu, Galeria Milano w Warszawie, Muzeum Książki Artystycznej w Łodzi, Galeria BWA w Olsztynie, Galeria Próchnika 1 w Łodzi, Muzeum Kinematografii w Łodzi, Ośrodek Kultury Górna w Łodzi, Galeria XX1 w Warszawie, Centrum Sztuki – Galeria EL w Elblągu, Galeria Bacalarte w Warszawie, Galeria Zielona 13 w Łodzi, Leonarda Art Gallery w Centrum Praskie Koneser w Warszawie, BWA Ostrowiec Świętokrzyski, Galeria „Jatki”, Miejski Dom Kultury w Ostrowie Mazowieckiej, Muzeum Techniki i Komunikacji „Zajeżdźnia Sztuki” w Szczecinie, Muzeum Tradycji Niepodległościowych w Łodzi, Galeria Łąźnia w Radomiu, Płocka Galeria Sztuki, Muzeum Miasta Zgierza, Muzeum Miejskie Wrocławia, Galeria Stary Ratusz we Wrocławiu, Muzeum Bursztynu w Gdańsku;
- **instytucje, podmioty gospodarcze:** Łódzka Specjalna Strefa Ekonomiczna, Alliance Francaise – Łódź, Fabryka Wełny w Pabianicach, EC1 w Łodzi, Panattoni Development Company, Office-R Sp. z o.o. – Opera Park w Łodzi, Rotary Polska, Off Piotrkowska Center w Łodzi, Kartell Łódź, Design Łódź Festiwal, Łódzkie Towarzystwo Naukowe, Apartamenty Złota 44 w Warszawie, Dom Aukcyjny POLSWISSART w Warszawie, Centrum Praskie Koneser w Warszawie.

Ważna dla Instytutu Rzeźby jest analiza wpływu na koncepcję kształcenia, efekty nauczania, realizacje programowe podejmowanych typów współpracy. Kładziemy nacisk na poszerzenie obszaru kształcenia o problematykę społeczną, kulturową, technologiczną, czemu służą wyżej wymienione formy współpracy. Stwarza to możliwości praktycznej realizacji założeń i podjęcia działań w naturalnej skali wobec realnych problemów i uwarunkowań społecznych, kulturowych i przestrzennych oraz włączanie studentów Instytutu Rzeźby w aktywność zawodową. Tworzy perspektywę wejścia na rynek pracy i otwiera możliwość współpracy z instytucjami artystycznymi. Świadomość tych możliwości wpływa na koncepcję programu kształcenia. Efektem ich analizy są nowe zagadnienia edukacyjne związane z praktyką wystawienniczą, a także bezwzględnie egzekwowany wymóg profesjonalnego portfolio oraz dokumentacji projektowej stanowiących istotne narzędzia kontaktu z partnerami zewnętrznymi.

Oryginalność i wysokie walory artystyczne projektów realizowanych w instytucie są doceniane przez prestiżowe instytucje kultury w Polsce i na świecie oraz podmioty gospodarcze. Przykładowe formy aktywności realizowanych poza uczelnią:

1. Konferencje, sympozja, m.in.:

- Cykliczna współpraca z Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, instytucją działającą z ramienia Ministerstwa Kultury i Sztuki, i będącą międzynarodowym ośrodkiem pracy twórczej artystów rzeźbiarzy. Odbywają się tam cyklicznie plenery, warsztaty, sympozja oparte na wymianie myśli – dialogu naukowym i artystycznym z udziałem Instytutu Rzeźby. Ważniejsze z nich to:

- Instalacja rzeźbiarska z cyklu „Architektoniczne”, „TRZY MIASTA I” instalacja, Ogólnopolska Płaszczyzna Współpracy Akademickiej 2018, prof. Marek Wagner.

- Wystawa indywidualna „Napalm Travel – Discover True Holy Land”, 2019 r., Galeria Oranżeria, 2020; „Nie rzuca się kamieniami mieszkając w szklanym domu”, "Broken Structure – Salon Disaster", wieloczęściowy projekt wystawienniczy z udziałem 15 artystów, polsko-niemiecki projekt sfinansowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego zrealizowany dzięki współpracy artystów i kuratorów z Polski i Niemiec. Obejmuje działania koncepcyjne, warsztaty artystyczne, wydarzenia towarzyszące, publikację oraz wystawę w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku oraz w Kunsthaus w Wiesbaden w Niemczech, dr hab. Tomasz Matuszak prof.uczelni.

- Rzeźba plenerowa „Z lotu Ptaka” powstała w ramach sympozjum IX – X. 2021; „Siły natury”, wielkoformatowa rzeźba prezentowana na terenie Parku Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku w ramach II edycji sympozjum poświęconego tematowi „Siły natury” i słynnej myśli Heraklita: „Wszystko płynie, nic nie stoi w miejscu”. Artyści, z pomocą wolontariuszy-asystentów, zrealizowali rzeźby i instalacje w przestrzeni parkowej Centrum Rzeźby Polskiej. Oprócz warsztatów twórczych w ramach sympozjum odbyły się również dyskusje, autoprezentacje uczestników sympozjum rzeźby międzynarodowej 2021, prof. Zbigniew Dudek.

Inne przykłady:

- „Agregatorium – czasu, miejsca i akcji” w ramach Europejskiego Sympozjum „Procesy: od teorii idei do realizacji formy”, mgr Ewa Kostrzevska.
- „Głębia” Międzynarodowe Studenckie Sympozjum Rzeźby – „Pazienza” 2017, Fundacja Tomasza Baty, Zlin, Czechy, mgr Maria Krasnodębska.
- „One Asia” 2017 – warsztaty i wykłady w ramach projektu Fundacji „One Asia” Yoji Sato w Centrum Promocji Mody Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z udziałem pedagogów i studentów Instytutu Rzeźby, m.in.: dr hab. Tomasz Kowalczyk, dr Magdalena Szadkowska.

2. **Festiwale artystyczne, realizacje w przestrzeni miejskiej, m.in.:** ważniejsze współprace i realizacje w Polsce:

- mgr Jarosław Borek, mgr Michał Matysiak „Dyrygent” to pierwsza z trzech planowanych figur „Łódzkiej Orkiestry Symfonicznej” wykonana przy współpracy Łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych oraz OFFICE-R Sp. z o.o. Jest to rzeźba ze stali, w przestrzeni miejskiej w Łodzi, na terenie „Opera Park” 2020.
- dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, realizacja w przestrzeni publicznej „Dwie struktury”, Konstancinów Łódzki, 2018.
- dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, pomnikowe rzeźby sakralne „Św. Julianny”, „Podniesienie krzyża”, „Św. Barbary”, „Św. Antoniego” w przestrzeni publicznej ścieżki turystycznej Spycimierza, 2020.
- dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, prof. Zbigniew Dudek, rzeźba nagrobna dla prof. Andrzeja Joczka w przestrzeni publicznej miasta Łodzi, 2021.
- prof. Zbigniew Dudek, stała ekspozycja na terenie Centrum Rekreacyjno-Konferencyjnego MOLO nad Zalewem Sulejowskim w Smardzewicach. Jest to monumentalna – wielkoformatowa rzeźba w przestrzeni publicznej o formacie: wys. 4,5 m w podstawie cokołu 1,5 x 1,5 m. Jest powstałą w procesie recyklingu współczesną formą rzeźbiarską naszych czasów.
- mgr Michał Matysiak, rzeźba „Entrance” jest obiektem tworzącym wejście do powstającej galerii rzeźby plenerowej w Łodzi, przy ulicy Zakładowej 92, 2021.

- Otwarty projekt zagospodarowania przestrzeni outdoorowych Centrum Praskiego Koneser w Warszawie rzeźbami studenckimi, w ramach Festiwalu Urban Art Area 2022 (prace nad projektem pod kierownictwem dr Magdaleny Szadkowskiej) są obecnie w trakcie realizacji.

3. Warsztaty technologiczne i plenery artystyczne dedykowane różnym grupom docelowym, m.in.:

- cykl plenerów rzeźbiarskich – Garbatka – Letnisko Polska, warsztaty technologiczne drewna:
- dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, „Na Garbatkę”, z cyklu Rzeźby Rodzinne – X Międzynarodowy Plener Rzeźbiarski, 2017.
- prof. Zbigniew Dudek, rzeźba – drewno, szkło – wym. 50 x 50 x 30 cm, XI Międzynarodowy Plener Rzeźbiarski, 2018 „Inspiracje”.
- dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, „Szczytowanie” z cyklu „Kalendarze”,
- prof. Zbigniew Dudek „Urszula – lala” – drewno – rzeźba stała się rodzajem „kariatydy” stojącej przed wejściem do warsztatów Szkoły Drzewnej w Garbatce (wys. 450 cm), powstała w ramach XII Międzynarodowego Pleneru Ekspresji Twórczej Malarstwa i Rzeźby w Garbatce, 2019:
- dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, „Koniec a może początek”, prof. Zbigniew Dudek, „Kogut” – drewno, 2019.
- plener rzeźbiarski w Konstancynie Łódzkiej 2018 „Portret Miasta III – Osnowa od Nowa”: dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, „ Wątek i osnowa”, mgr Jarosław Borek, „Osnowa – cień”, mgr Michał Matysiak „Wrzeciono”, dr Magdalena Szadkowska „Fale”.
- 10. Międzynarodowe Warsztaty Intermedialne, Łódź-Alicante, prof. Marek Wagner „JA TU I TERAZ Miejskie Mozaiki”, „Lodzante I” – obiekt rzeźbiarski z cyklu „Historyczne”.

4. Wystawy w Polsce z ostatnich 2 lat w wyżej wymienionych instytucjach współpracujących z Instytutem Rzeźby, m.in.:

- dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, Galeria BWA „U Jaksy” w Miechowie, wystawa indywidualna, prezentacja rzeźby z lat 2008-2021.
- dr Przemysław Druszcz, „Mobilatorium” wystawa indywidualna, ekspozycja rzeźb kinetycznych oraz tradycyjnych, prezentująca szerokie spectrum różnorodnych technik wykonania rzeźby współczesnej.
- prof. Zbigniew Dudek, Muzeum Techniki i Komunikacji „Zajezdnia Sztuki” w Szczecinie, 2021, wystawa „Ewakuacja” jest cyklicznym spotkaniem artystów reprezentujących indywidualne postawy twórcze. Stanowi konfrontację w różnych dziedzinach sztuki w reprezentacji przodujących środowisk akademickich w Polsce.
- dr hab. Tomasz Matuszak, prof. uczelni, Galeria Łażnia, Radom, 2021, „Oczekiwanie”, wideo-pętla, prace pokazywane na wystawie z okazji rocznicy wydarzeń czerwca'70 „Wolność, kocham i rozumiem.”, Centrum Sztuki – Galeria EL, Elbląg, wystawa indywidualna „Travel Agency” konceptualne rozwiązania formalne jako wypowiedzi artystyczne w sprawie tragicznego stanu rzeczy w Hebronie, 2020.
- dr hab. Wiesław Przyłuski, Galeria Biblioart Politechniki Łódzkiej, 2021, wystawa indywidualna „Z płomienia (rzeźby miedziane)”, 18 rzeźb wykonanych w blasze miedzianej metodą trybowania i repusowania, upublicznione po raz pierwszy. Prace te są efektem wieloletniej pracy badawczej nad autorskimi technologiami wykonania.
- mgr Jarosław Borek, wystawa „Akademy współczesności” oraz aukcja, praca „The Ring” – model z 2018 roku. Wystawa dotyczyła pierwszej na polskim rynku kolekcjonerskim aukcji prac wyłącznie grona polskich artystów-akademików, współczesnych artystów-pedagogów, związanych z akademiami sztuk pięknych i wyższymi uczelniami artystycznymi, m.in: akademiami w Krakowie, Warszawie, Łodzi, Wrocławiu, Poznaniu i Gdańsku.
- dr Magdalena Szadkowska, Biuro Wystaw Artystycznych „U Jaksy”, Miechów 2021, wystawa indywidualna kolekcji doktorskiej „E( )MOTION”.

- dr Magdalena Szadkowska „Cosmos Lem Biżuteria” – projekt na stulecie urodzin Stanisława Lema organizowany przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu wraz z Muzeum Miejskim Wrocławia, wystawa zbiorowa zaproszonych artystów tworząca futurystyczny dialog artystyczny, mała forma rzeźbiarska „E( )MOTION”.
- mgr Maria Krasnodębska, Muzeum Tradycji Niepodległościowych, Łódź, 2021, rzeźba realizowana w ramach otrzymanego na rok 2021 Stypendium Prezydent Miasta Łodzi.
- mgr Agata Zboromirska, Muzeum Techniki i Komunikacji – Zajezdnia Sztuki, Szczecin, 2021, „Neurony lustrzane” jako analiza poziomu empatii odbiorcy dzieła.
- Galeria BWA „U Jaksy”, Miechów, 2020, „Pomiędzy – Formą, Materią, Skalą”, międzynarodowa wystawa małej formy rzeźbiarskiej, uczestnicy wystawy z grona pracowników ASP Łódź to: prof. Zbigniew Dudek, dr hab. Janusz Czumaczenko, prof. uczelni, mgr Jarosław Borek.
- Mała Zbrojownia – Wydział Rzeźby i Intermediów ASP w Gdańsku, 2020, wystawa prac pedagogów Instytutu Rzeźby ASP Łódź.

Konkursy, m.in.:

- dr Zofia Władyka-Łuczak, 24. Forum Kina Europejskiego CINERGIA, Łódź, statuetka (brąz, marmur, 15 x 30 cm) – „Nagroda im. Marii Kornatowskiej dla indywidualności filmowej – za wiarę w magię kina”.
- mgr Michał Matysiak, „Kaczka dziennikarska”, rzeźba w przestrzeni publicznej powstała podczas mistrzostw Polski w rzeźbie ze śniegu. Technika: śnieg. Wymiary: 300 x 300 x 300cm, Szklarska Poręba, 2020.
- dr Marcin Mielczarek, rzeźba wykonana w ramach konkursu na projekt Pomnika Bohaterskich Matek Sybiraczek organizowany przez Muzeum Pamięci Sybiru w Białymstoku, 2018, projekt otrzymał II nagrodę.
- mgr Jarosław Borek, statuetka „Łódzkie Eureka” 2018 w kategorii Sztuka przyznana za rzeźbę „The Ring”. Statuetka „Łódzkie Eureka” przyznawana jest corocznie łódzkim naukowcom za osiągnięcia z różnych dziedzin za każdy miniony rok.
- dr Magdalena Szadkowska, 28. Międzynarodowy Konkurs Sztuki Złotniczej w Legnicy-SREBRO, naszyjnik/obiekt „Pomiędzy” wybrany do cyklu finałowych wystaw pokonkursowych m.in. na 27. Międzynarodowych Tragach Bursztynu i Biżuterii – Amberif 2020, Gdańsk.
- Konkurs dla studentów kierunkowych rozpisany przez Rotary Club Polska i właściciele centrum Off Piotrkowska na formę przestrzenną outdoorową. Zwycięski projekt zostanie zrealizowany na głównym dziedzińcu Off Piotrkowska w Łodzi (semestr zimowy 2021/2022).

5. Realizacja zamówień, m.in.:

- dr Zofia Władyka-Łuczak, prace konserwatorskie rzeźb ogrodowych Muzeum Miasta Łodzi, 2018.
- prof. Zbigniew Dudek, projekt i realizacja statuetki dla Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi – „Rozwój nauki i człowieka Kreatywnego”, 2021.
- prof. Zbigniew Dudek, statuetka „Biała Kobra”, Muzeum Kinematografii w Łodzi, statuetka Festiwalu Mediów Człowiek w Zagrożeniu, 2020.
- mgr Jarosław Borek, projekt i realizacja statuetki Nagrody im. Izabeli Planet-Małeckiej, która przyznawana jest raz w roku wybitnym naukowcom w dziedzinie medycyny w hołdzie prof. Małeckiej, 2020-2021.
- dr Marcin Mielczarek, Pomnik Legionisty, monumentalna, memuarystyczna rzeźba figuratywna stworzona na zlecenie Związku Legionistów Polskich i Ich Rodzin w Parku im. Legionów, Łódź 2018.

Większość z wymienionych wydarzeń i projektów wskazuje drogi, możliwości i praktyczne aspekty realizacji. Intensywne działania artystyczne pedagogów oparte na wyżej wymienionych

formach i sposobach współpracy adresowane są do studentów, dla których stanowią one wzór i wdrożenie do własnych działań w przestrzeni rzeźbiarskiej. W ten sposób stają się oni w sposób aktywny częścią tych projektów, które składają się w konsekwencji na część zadań programowych i organizacyjnych, stanowiąc istotny dla funkcjonowania instytutu motor napędowy rozwoju wiedzy i umiejętności praktycznych studentów. Tym samym stają się oni interesariuszami wewnętrznymi i włączeni są w powyższe procesy podczas cyklu dydaktycznego przewidzianego programem kształcenia.

Interesariusze wewnętrzni to przede wszystkim studenci z prawem głosu wchodzący w skład Samorządu Studenckiego, kół naukowych, Rady Programowej Kierunku Rzeźba oraz Senatu ASP. Tym samym mają oni realny udział w opracowywaniu koncepcji kształcenia i praktyki dydaktycznej.

Oprócz systemowego monitorowania w ramach Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia program kształcenia, w aspekcie współpracy w środowisku społeczno-gospodarczym, na bieżąco konsultowany jest w ramach instytutu z pracownikami i studentami. Analizie poddawane są nowe metody twórcze, jak i horyzonty ich wdrażania w realnej przestrzeni i ścieżkach kariery artystycznej. Pozwala to na elastyczne działania wprowadzające niezbędne zmiany, zgodnie z dynamicznym rozwojem typów i charakteru współprac oraz działań twórczych z nimi związanych.

Kryterium 7.

Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

ASP w Łodzi jako uczelnia o otwartej, dynamicznej strukturze traktuje procesy umiędzynarodowienia jako jeden z wiodących elementów rozwoju. W strategii Akademii mobilność jest uznawana za kluczowy środek służący osiągnięciu celów związanych z internacjonalizacją i modernizacją instytucji. Istnieje kilka kategorii w obszarze, których procesy te są rozwijane lub planowane jako strategia i kierunki rozwoju. Są to m.in.: wymiany studenckie i obecność w pracowni studentów zagranicznych, program Erasmus, Erasmus+, Erasmus dla pedagogów, wymiana kulturowa poprzez indywidualną, międzynarodową aktywność pedagogów, współpracy kulturalne, badawcze i naukowe z instytucjami kultury na świecie, w tym: sympozja, plenery, warsztaty, wystawy i wspólne międzynarodowe projekty artystyczne, współpraca z instytucjami szkolnictwa wyższego, firmami, władzami, tworzenie partnerstw strategicznych, sojuszy wiedzy oraz projektów związanych z budową potencjału. Środowisko międzynarodowe ma spełniać podwójne cele dla rozwoju koncepcji i planów kształcenia. To wymiana doświadczeń i wiedzy oraz łączenie instytucji zajmujących się edukacją z instytucjami spoza tego sektora, w szczególności z biznesem, mające na celu wspieranie i wyposażanie studentów oraz absolwentów w wiedzę i kompetencje konieczne do odniesienia sukcesu na rynku pracy i rozwój ich zawodowych, społecznych i interkulturowych kompetencji. Program umiędzynarodowienia ma na celu dostarczenie studentom również możliwość zyskania dodatkowych umiejętności praktycznych poprzez zagraniczne studia i staże.

Z perspektywy studenta Instytutu Rzeźby obecność w pracowni studentów zagranicznych stanowi istotny czynnik umiędzynarodowienia w procesie kształcenia. Wspólna praca stwarza konieczność prowadzenia dyskusji w języku angielskim, w sposób naturalny prowokuje wymianę poglądów, a co za tym idzie poszerzenie kontekstów kulturowych i społecznych studenta. Skutkuje trwałymi kontaktami prywatnymi i wzajemną wymianą kontaktów np. z instytucjami kultury. Jest to również możliwość poznania innych metod i strategii edukacyjnych. Naturalne włączenie studentów zagranicznych w tkankę pracowni tworzy nową sytuację społeczno-kulturową, stawiając przed studentami zadania integracji, dyskursu i otwarcia. Te procedery w ujęciu całościowym skutkują wzbogaceniem programu kształcenia. Jest to bezpośredni obszar w procesie umiędzynarodawiania będący wprowadzeniem studenta do udziału w programie Erasmus. Istotną praktyką są indywidualne doświadczenia związane z badaniami naukowymi i aktywnością w ramach programu Erasmus+.

Skutecznym narzędziem umiędzynarodowienia programu kształcenia jest aktywny udział w programie Erasmus+ adresowanym do kadry pedagogicznej, link: <https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/erasmus-karta-21-27>. Pedagodzy mogą uczestniczyć w wyjazdach w celu prowadzenia zajęć w zagranicznych uczelniach partnerskich lub w celu udziału w specjalistycznym szkoleniu rozwijającym kompetencje dydaktyczne. Program umożliwia wybór dogodnych warunków mobilności czasowej w zakresie jednorazowego wyjazdu (od tygodnia do całego semestru) oraz dostosowania profilu własnej aktywności na świecie. Kraje partnerskie dla Wydziału Sztuk Pięknych, w tym kierunku rzeźba, to: Belgia – Hasselt, Bułgaria – Sofia, Chorwacja – Zagrzeb, Czechy – Lieberec, Ostrawa, Pilzno, Praga, Francja – Dijon, Grenoble, Lyon, Paryż, Grecja – Ateny, Kozani, Hiszpania – Barcelona, Leioa, Cuenca, Sevilla, Irlandia – Dublin, Litwa – Wilno, Łotwa – Ryga, Niemcy – Halle, Drezno, Berlin, Portugalia – Lizbona, Rumunia – Cluj-Napoca, Słowacja – Bratysława, Węgry – Budapeszt, Włochy – Rzym, Katania, Brescia, Urbino.

Instytut Rzeźby uczestniczy w krajowych i międzynarodowych programach mobilności i stwarza korzystne warunki udziału w nich. Na wydziale jest powołany Koordynator Wydziałowy ds. wymiany. Obecnie jest nim dr Marzena Łukaszuk. W zakresie kompetencji koordynatora jest organizowanie spotkań informacyjnych dla zainteresowanych, pomoc w wyborze odpowiednich studiów, jak i współorganizowanie wystaw – prezentacji dorobku i osiągnięć studentów powracających zza granicy.

W instytucie prowadzona jest obustronna wymiana studentów z zagranicznymi uczelniami partnerskimi programu Erasmus. Kadra dydaktyczna Instytutu Rzeźby wykorzystuje rezultaty badań i współpracy z zagranicznymi środowiskami artystycznymi w kształceniu studentów.

Liczba studentów Instytutu Rzeźby uczestniczących w programie Erasmus w poszczególnych latach.

WYJAZDY		
ROK AKADEMICKI	NAZWA INSTYTUCJI PARTNERSKIEJ	LICZBA UCZESTNIKÓW REALIZACJI
2021/2022 semestr zimowy	Universidad del Pais Vasco / Euskal Herriko Unibertsitatea (UPV/EHU)	1

Liczba studentów z uczelni zagranicznych uczestniczących w programie Erasmus w poszczególnych latach.

PRZYJAZDY		
ROK AKADEMICKI	NAZWA INSTYTUCJI PARTNERSKIEJ	LICZBA UCZESTNIKÓW REALIZACJI
2016/2017 semestr zimowy	Universidade do Porto, Portugalia	1
2016/2017 semestr letni	Universidade de Lisboa, Portugalia	1
2017/2018	Universidad de Murcia, Hiszpania	1

semestr zimowy		
2017/2018 semestr zimowy	Ecole Supérieure des Beaux-Arts de Nantes Metropole, Francja	1
2017/2018 semestr letni	Universidad de Murcia, Hiszpania	1
2019/2020 semestr zimowy	Universidad de Sevilla, Hiszpania	1
2019/2020 semestr letni	Universidad de Sevilla, Hiszpania	1
2019/2020 semestr letni	Welikotywnowski Uniwersytet "Sw. Kiril i Metodij", Bułgaria	1

Studenci polscy są zobligowani do zaliczenia programu kształcenia realizowanego przez Studium Języków Obcych ASP w Łodzi, który jest częścią ramowego programu kształcenia Instytutu Rzeźby.

Cały proces kształcenia językowego skonstruowany jest wokół zagadnień związanych ze sztuką. Według zakładanych efektów kształcenia na studiach I stopnia student powinien w pełni osiągnąć umiejętności językowe w zakresie dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych właściwych dla studiowanego kierunku studiów zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, a studiach II stopnia – poziom B2+. W przypadku studentów zagranicznych studiujących w ramach wymiany międzynarodowej (program ERASMUS+) korekty w większości pracowni odbywają się w języku angielskim. Praktycznym aspektem edukacji językowej w instytucie jest nieformalny kontakt ze studentami anglojęzycznymi. Rangę języka obcego podnosi też jego znaczenie przy weryfikacji studentów do udziału w programie Erasmus.

Instytut Rzeźby uczestniczy w sympozjach i warsztatach, wykładach otwartych wygłaszanych przez zapraszanych ekspertów z innych ośrodków akademickich z kraju i zagranicy. Są one dostępne dla całej społeczności akademickiej i prowadzone w języku angielskim lub z udziałem tłumacza. Przykładem obszernego programu obejmującego cykl paneli wykładowych i działania warsztatowe z zagranicznym partnerem, w którym Instytut Rzeźby zaangażował potencjał twórczy i naukowy zarówno pedagogów, jak i studentów, był projekt z 2017 roku „Mistrz Hiromi Inayoshi prezentuje Unię Azjatycką”. Podczas trzech miesięcy trwania projektu pod kierunkiem pedagogów, m.in. dr. hab. Tomasza Kowalczyka z Instytutu Rzeźby, oraz z osobistym udziałem mentora ze strony fundacji Unii Azjatyckiej – Mistrza Inayoshi – studenci i pedagodzy opracowali rzeźby prezentowane na wystawie zbiorowej podsumowującej wydarzenie i stanowiącej konkurs dla studentów z wykładem mentora projektu pana Yoji Sato. W całym wydarzeniu 26 pedagogów z 10 katedr Akademii i we współpracy z zaproszonymi Mistrzami z Azji nadzorowało powstanie 180 dzieł z różnych dziedzin, w tym rzeźby. Prezentowane dzieła Instytutu Rzeźby w ramach projektu: dr Magdalena Szadkowska „Terytorial Waves”, Magdalena Pupczyk „Gniazdo” – Główna Nagroda, Adriana Nowicka „KIM”, Katarzyna Ratajczyk „Jedność w wielości”, Dorota Staniec „Bez tytułu”, Michalina Pawlak „Bez tytułu”.

Instytut Rzeźby aktywnie włączył się w proces umiędzynarodowienia programu kształcenia poprzez intensywną wymianę kulturową związaną z indywidualną, międzynarodową aktywnością pedagogów instytutu oraz w ramach programu pracowni. W Instytucie Rzeźby istotną rolę pełnią projekty oraz współpraca z ośrodkami zagranicznymi. Pedagogzy instytutu stale współpracują z instytucjami zagranicznymi oraz prezentują swój naukowy dorobek dydaktyczny i artystyczny poza krajem, biorąc udział w licznych wystawach, konferencjach warsztatach, prowadząc zajęcia

w uczelniach zagranicznych. Formy współpracy zagranicznej Instytutu Rzeźby: z instytucjami kultury, ze szkołami wyższymi, tworzenie partnerów strategicznych, z władzami. Przez 5 ostatnich lat kadra dydaktyczna współpracowała z:

Documented Art Space, Harlech, Walia; Antiguo Hospital del IESS, Cuenca, Ekwador; Melbourne Clark, Antofagasta, Chile; Museo de Arte Contemporáneo (MAC), Santiago, Chile; Resonance Gallery, Plovdiv, Bułgaria; Galeria de Arte, Universidad Católica, Temuco, Chile; Auditórium, Infanta Elena, Aguilas, Hiszpania; Fundacao Arte e Cultura, Luanda, Angola; Museo de Arte Contemporáneo, Valdivia, Chile; Fundacja Tomasza Baty, Zlin, Czechy; EASDA Escuela de Arte y Superior de Diseño de Alicante, Hiszpania; Miejski Rząd Ludowy Chengdu, biuro współpracy z zagranicą Miejskiego Rządu Ludowego w Chengdu oraz Komisję Budownictwa Miejskiego i Wiejskiego w Chengdu. (Chengdu Municipal People's Government, Foreign and Overseas Chinese Affairs Office of Chengdu Municipal People's Government, Chengdu Municipal Urban and Rural Construction Commission); Kunsthaus Wiesbaden, Niemcy; Galeria Quarentena, Chile, Meksyk; Kunsthaus, Wiesbaden, Niemcy; Vierraden Tabakfabrik, Schwedt, Niemcy; Ely Center of Contemporary Art., New Haven, Connecticut, USA; Museo Arqueológico y de Arte Contemporáneo, Guayaquil, Ekwador; Brussels Design September, Galeria Mont des Arts w Brukseli; National Academy of Art Sofia, Bułgaria; Muzeum Prowincji Junnan w Kunmingu, rejon Sechuan, Chiny; Galeria Artime, Junnan w Kunmingu, Chiny, Artists House, Tel Awiw, Maison André Gouveia, Paryż, Francja, Museo Arqueológico y de Arte Contemporáneo, Guayaquil, Ekwador.

Wystawy i wspólne projekty pedagogów Instytutu Rzeźby z powyższymi instytucjami kultury na świecie traktowane są jako integralna część całego programu rozwoju kierunku kształcenia ściśle powiązanego z szeroko pojętym programem współpracy ze środowiskiem kulturowym, naukowym, społecznym i gospodarczym, zarówno w Polsce, jak i na świecie. Celem jest wymiana myśli, kultur, technologii oraz integracja działań artystycznych we wspólnych przedsięwzięciach wystawienniczych, warsztatowych itd. Najważniejsze z nich to:

- „Wer im Glashaus sitzt, sollte nicht mit Steinen werfen“, Kunsthaus, Wiesbaden, Niemcy, 2020, polsko-niemiecki projekt sfinansowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, zrealizowany dzięki współpracy artystów i kuratorów z Polski i Niemiec. Obejmuje działania koncepcyjne, warsztaty artystyczne, wydarzenia towarzyszące, publikację oraz wystawę w Polsce i w Niemczech, dr hab. Tomasz Matuszak, prof. uczelni.
- „Histerium II”, Museo Arqueológico y de Arte Contemporáneo, Guayaquil, Ekwador, 2021, dr hab. Tomasz Matuszak, prof. uczelni.
- „Covimetry” – Discursive Geometry, 2021, Ely Center of Contemporary Art., New Haven, Connecticut, USA, mgr Jarosław Borek.
- „Futurman 2052”, projekt Regionu Łódzkiego podczas Brussels Design September 2020, małe formy rzeźbiarskie z cyklu „Speed of Light”, 2020, galeria Mont des Arts w Brukseli, dr Magdalena Szadkowska.
- „Connections”, 2020, dr hab. Tomasz Matuszak, prof. uczelni, Artists House, Tel Awiw, wystawa będąca wynikiem projektu artystycznego w Luandzie artystów z Angoli, Izraela, Polski, USA i Peru w Angoli w 2019 r.
- Snow Art Festival w Pontebbie, we Włoszech, 2020, rzeźba „Seals”, mgr Maria Krasnodębska.
- 25th International Sculptors' Symposium Sur En 2019, mgr Maria Krasnodębska; „(dis)similarity” (marmur i drewno) znajduje się w przestrzeni publicznej, na szlaku turystycznym w miejscowości Sur En w Szwajcarii.
- „2018 Chengdu International Sister Cities Sculptures Creation and Exhibition” – Międzynarodowy festiwal rzeźby miast siostrzanych Chengdu zorganizowany przez Miejski Rząd Ludowy Chengdu, Biuro Współpracy z Zagranicą Miejskiego Rządu Ludowego w Chengdu oraz Komisję Budownictwa Miejskiego i Wiejskiego w Chengdu (Chengdu Municipal People's Government, Foreign and Overseas Chinese Affairs Office of Chengdu Municipal People's Government, Chengdu Municipal Urban and Rural Construction

Commission). Wśród 40 artystów, uczestników festiwalu, mgr Jarosław Borek został wybrany jako jedyny reprezentant Polski i miasta siostrzanego Chengdu – Łodzi. Projekt „Ring” zrealizowany jako rzeźba otwierająca cykl realizacji rzeźbiarskich z całego świata i określona flagowym projektem festiwalu. Rzeźba wielkoformatowa ze stali (wymiały 8 x 8 x 0,8 m, waga 9,2 tony) jest w stałej ekspozycji parku Tianfu Greenway oraz Rządu Chengu. W ramach kolejnej edycji tego samego festiwalu w 2019 r. został wybrany projekt rzeźby wielkoformatowej dr Magdaleny Szadkowskiej „The Way” do parku miejskiego Tianfu Greenway w Chengu (stal, wym. 4,5 x 4,5 x 3 m), w trakcie realizacji 2021 rok.

- „Letter”, 2017, Maison André Gouveia, Paryż, Francja, wystawa zbiorowa „ Republica Letteria”, mgr Maria Krasnodębska.
- International Exhibition Yewelry and Objects – ORIGIN 2018 – projekt Sofia_Lodz_Bratysława –National Academy of Art Sofia, dr Magdalena Szadkowska, object.
- Nomade Biennale „Gross Capital”, „Kaputał”, Museo de Arte Contemporaneo (MAC), 2019, Santiago, Chile. Museo de Arte Contemporaneo to najważniejsza instytucja kultury w Chile zajmująca się projektami z dziedziny sztuki współczesnej. Poziom i ranga muzeum są równoznaczne z polskimi instytucjami takimi jak: Muzeum Sztuki w Łodzi czy Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Projekt Bienale Nomade-Gross Kapital był jednym z najważniejszych wydarzeń 2018 roku dla muzeum. Z polskiej strony zaangażowani w projekt: dr hab. Tomasz Matuszak, prof. uczelni, Instytut Mickiewicza i Ambasada Polska w Chile.
- „Fortress Europe”, 2019, instalacja rzeźbiarska, Infanta Elena, Aguilas, Hiszpania, „Terremoto”, Museo de Arte Contemporaneo, Valdivia, Chile 2019, dr hab. Tomasz Matuszak, prof. uczelni.
- Dni Polskie w Kunmingu, Prowincja Junnan, Chiny, Muzeum Prowincji Junnan, Galeria Arttime 2017, dr Magdalena Szadkowska.
- Salsa Secrets LLC.17 Summer St. Dover NH 03820, New Hampshire U.S.A, rzeźba figuratywna, brąz wymiały 32 cm, we wnętrzu Salsa Sicred w Dover USA, dr hab. Tomasz Kowalczyk.

Rada Programowa Kierunku Rzeźba analizuje wszystkie dane związane z umiędzynarodowieniem procesu kształcenia. Ma to na celu włączenie istotnych elementów do programów kształcenia i stałej praktyki, który to proceder zapewnia stały rozwój w zakresie metod i charakteru kształcenia w Instytucie Rzeźby. Aspekt kontaktów międzynarodowych i aktywności za granicą jest traktowany jako jeden z perspektywicznych filarów kształcenia w przekonaniu pedagogów, jak również w odczuciu studentów. Stąd często zgłaszane przez studentów opinie i uwagi bezpośrednio lub przez swoich przedstawicieli w Kolegium Kierunkowym i Radzie Programowej Kierunku Rzeźba. Doświadczenia i kontakty z przedstawicielami środowisk twórczych innych krajów skutkują nawiązywaniem istotnych kontaktów osobistych oraz poszerzają możliwości kształtowania świadomości i postawy twórczej studentów spójnej ze współczesną strategią otwartości i dynamicznej wymiany idei i informacji.

Kryterium 8.

Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Wsparcie studentów ma miejsce poprzez szeroki wachlarz narzędzi i działań, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, artystycznemu, społecznemu i zawodowemu studentów. Dla scharakteryzowania tych mechanizmów wsparcia należy zacząć od pomocy materialnej, tj. stypendiów oraz dostępu do domu studenckiego. Zasady pomocy materialnej dla studentów zawarte są w Regulaminie świadczeń dla studentów i doktorantów:

<https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/dla-studentow-stypendia>. W uczelni funkcjonują obecnie następujące formy wsparcia materialnego studentów: stypendium socjalne, stypendium rektora dla najlepszych studentów, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych, zapomoga dla studentów.

Istotnym czynnikiem motywującym są także organizowane przez uczelnię coroczne konkursy dla studentów: Konkurs im. Władysława Strzemińskiego Sztuki Piękne i Konkurs im. Władysława Strzemińskiego Projekt. Uczelnia także corocznie organizuje Konkurs Prime Stage i Prime Time dla najlepszych dyplomantów studiów licencjackich oraz magisterskich.

Instytut Rzeźby wspiera mobilność studentów i zachęca ich do odbywania semestru studiów w innych ośrodkach akademickich w Polsce lub za granicą. W ramach zawartych przez uczelnię porozumień z uczelniami partnerskimi na zasadach wymiany krajowej i zagranicznej studenci mogą odbywać studia, praktyki, staże we wskazanych uczelniach partnerskich: <https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/wymiana-krajowa-studenci>, <https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/component/content/category/320-biuro-ds-wymiany-miedzynarodowej>. Mogą uczestniczyć we wszystkich projektach związanych z rynkiem edukacji, sztuki i kultury oraz rynkiem pracy. Studenci mają możliwość udziału w programach mobilności (Erasmus+).

Za informowanie studentów o możliwościach ich wsparcia i jego zakresie odpowiadają: ze strony wydziału właściwi prodziekani, pracownicy dziekanatów odpowiedzialni za sprawy pomocy materialnej; ze strony administracji ogólnouczelnianej Dział Nauczania. Zasady ustalania wysokości przyznawania stypendiów i wypłacania świadczeń pomocy materialnej, kryteria i tryb udzielania świadczeń pomocy materialnej, sposób wyłaniania studentów mogących otrzymać stypendium rektora dla najlepszych studentów dla studentów Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi określają stosowne regulaminy pomocy stypendialnej i materialnej zawarte na stronie uczelni.

Studenci niepełnosprawni korzystają z pomocy materialnej w formie stypendium socjalnego dla osób niepełnosprawnych. Wysokość stypendium w danym roku akademickim ustalana jest w jednej wysokości bez względu na stopień niepełnosprawności. W roku akademickim 2021/2022 wynosi 750 zł miesięcznie. Warunki, tryb i sposób przyznawania określa szczegółowo Regulamin pomocy materialnej. Studenci niepełnosprawni informowani są również przez Dział Nauczania o innych możliwościach uzyskania wsparcia materialnego, np. w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Studenci korzystający z tej formy pomocy m.in. otrzymują pomoc finansową na pokrycie kosztów studiowania. Regulamin studiów wprowadza przepisy dotyczące osób niepełnosprawnych, m.in. indywidualna organizacja studiów, tłumacz migowy, szczególna opieka i ułatwienia w komunikacji z uczelnią i dydaktykami.

Studenci składają wnioski o pomoc materialną w Dziale Nauczania. Regulamin pomocy materialnej dla studentów z wzorami wniosków jest podany do wiadomości publicznej na stronie ASP. Studenci mogą ubiegać się o następujące świadczenia: stypendium socjalne, rektora dla najlepszych studentów, specjalne dla osób niepełnosprawnych, zapomogę. Stypendia wypłacane są co miesiąc na rachunki bankowe studentów. Ich wysokość ustalana jest w porozumieniu z uczelnianym organem Samorządu Studentów i dalej określona regulaminem umieszczonym na stronie uczelni. Studenci informowani są na stronie internetowej uczelni o możliwości ubiegania się o inne formy pomocy materialnej: stypendium MKiDN, stypendium artystyczne Marszałka, Stypendium Prezydenta Miasta Łodzi, diamentowy grant, stypendia pomostowe, stypendia proponowane przez portal Moje stypendium. Informacji o pomocy materialnej udziela pracownik Działu Nauczania. Dodatkowo uczelnia organizuje konkursy dla studentów (38 Konkurs im. Władysława Strzemińskiego – Sztuki Piękne 2021, 31. Konkurs im. Władysława Strzemińskiego – Projekt 2021) oraz absolwentów (Prime Stage – najlepsze dyplomy licencjackie, Prime Time – najlepsze dyplomy magisterskie) oraz umieszcza na stronie internetowej informacje o konkursach zewnętrznych, nagrodach ufundowanych przez instytucje państwowe, samorządowe i społeczne oraz

osoby prywatne. Organy ASP oraz komisje przyznające wyróżnienia i pochwały zasięgają opinii właściwego organu Samorządu Studenckiego.

W ramach Instytutu Rzeźby organizowane są dodatkowe wewnętrzne konkursy dla studentów z nagrodami pieniężnymi oraz realizacją wygranej rzeźby w przestrzeni publicznej. Są to konkursy organizowane z podmiotami gospodarczymi/przedsiębiorcami, co oprócz motywacji w rozwoju artystycznym stanowi również znaczące wsparcie dla studentów w budowaniu relacji zawodowych i rozpoznawalności na rynku pracy. W bieżącym roku realizowany jest konkurs kierunkowy dla studentów Instytutu Rzeźby rozpisany przez Rotary Club Polska i właściciele centrum Off Piotrkowska na formę przestrzenną outdoorową. Zwycięski projekt zostanie zrealizowany na głównym dziedzińcu Off Piotrkowska w Łodzi.

Pedagodzy Instytutu Rzeźby zapewniają studentom dodatkowe aktywności z zakresu budowania doświadczenia zawodowego oraz zawiązywania perspektywicznych kontaktów branżowych. Działania, o których mowa, prowadzone są w formułach: wyżej wymienionych konkursów z przedsiębiorcami, deweloperami lub architektami oraz współprac o charakterze wystawienniczym, w oparciu o umowy w sektorze przedsiębiorczości prywatnej.

Przykłady wymienionych form współpracy w przełożeniu na ich efekty:

- Bałtycka Huta Szkła, Puck Project, 2016 „Urban Jewellery”, warsztaty realizacyjne w metalu i wystawa studentów oraz pedagogów Wydziału Rzeźby;
- Centrum Nauki i Techniki EC1, „Metal w Przestrzeni”, w ramach Narodowego Kongresu Nauki, wystawa prac studentów Instytutu Rzeźby, 2017;
- Imagine Offices, „Imagine... wyobraź sobie nową Łódź”, odsłonięcie rzeźby na dziedzińcu biurowca w 2019 r., student I stopnia Mikołaj Apelt-Ciupiński;
- Panattoni Park Łódź, „Entrance”, stała wystawa plenerowa pedagogów i studentów Instytutu Rzeźby, 2021;
- W bieżącym roku umożliwiliśmy studentom współpracę z Centrum Praskim Koneser w Warszawie oraz festiwalem Urban Art Area w Warszawie.

W procesach dydaktycznych przewidziane jest także wdrażanie studentów w technologiczne możliwości produkcji masowej. Przekłada się to m.in. na rozpoczęty cykl organizowanych wizyt dla studentów w parkach technologicznych przemysłu, tj. odlewniach, fabrykach obróbki metali, drewna itd., bieżące to np. Sowinex – odlewnia metali, Wagan Sp. z o.o. – producent odlewów ze specjalistyczną technologią kompozytu granitowego, produktów z uszlachetnionego kruszcu granitowego oraz żywicy, stali szlachetnej dla akcesoriów i wyposażenia kuchni i łazienek.

Instytut Rzeźby wspiera studentów w prowadzeniu badań i działalności artystycznej oraz publikowaniu lub prezentacji ich wyników, jak również w uczestniczeniu w różnych formach komunikacji naukowej lub artystycznej poprzez:

1. wystawy w galeriach stworzonych dla studentów na terenie uczelni, jak np.:

- **Galeria Hol**, wstawa studentów Wydziału Rzeźby „Obraz i rzeźba. Studenci studentom”, 2016; Wystawa Dyplomy No.1, wystawa prac dyplomowych studentów Wydziału Rzeźby, 2018;
- **Galeria Kobro**, wystawa studentów Instytutu Rzeźby „Czynnik Pobudzający” w ramach międzynarodowego projektu połączonego z wykładami i warsztatami, 2017;
- **Galeria ASP**, Miejska Biżuteria, wystawa zbiorowa studentów i pedagogów, 2016, „Mili METRY”, wspólna wystawa studentów Wydziału Rzeźby i Katedry Biżuterii, Łódź, 2017; „Zawartość zgodna z normą”, wystawa prac studenckich, 2019;
- **Pawilon Rzeźby**, wystawa prac studentów podczas Dni Otwartych ASP, 2017; wystawa prac studentów podczas Dni Otwartych, 2018;

- **Galeria NaDach**, „Mistrz i Uczeń”, wystawa pedagogów i studentów, Łódź, 2018.

2. wystawy i wspólne formy działalności naukowej i artystycznej poza uczelnią, z innymi instytucjami kultury, pedagogów instytutu wraz ze studentami, m.in.:

- Ogólnopolska Platforma Współpracy Akademickiej: wraz z Wydziałem Rzeźby ASP we Wrocławiu, sympozjum, wykłady i warsztaty w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, 2016; wraz ze studentami Wydziału Sztuki Uniwersytetu w Ostrawie, sympozjum, wykłady warsztaty w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, 2018; „OPWA” – wystawa zbiorowa, Galeria Oranżeria i teren parku Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, 2016;
- „Działania – Rzeźby – Obiekty”, wystawa studentów i pedagogów, Centrum Kultury i Sztuki, Skierniewice, 2017;
- „Cracow Gallery Weekend – Na Styku”, warsztaty i wystawa studentów i pedagogów ASP w Krakowie i ASP w Łodzi, Galeria Opcja, Galeria Krzemionki, Kraków, 2018.

3. udział studentów Instytutu Rzeźby w konkursach, m.in.:

- **Mistrzostwa Polski w Rzeźbie ze Śniegu**, realizacja zespołowa studentów Wydziału Rzeźby w Szklarskiej Porębie, II miejsca w konkursie, 2017; Szklarska Poręba – IV miejsca w konkursie, 2018;
- **Konkurs im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi**: Grand Prix w Konkursie im. Władysława Strzemińskiego za pracę „Współistnienie”, Zuzanna Morawska, 2017; Nagroda Muzeum Sztuki w Łodzi w Konkursie im. Władysława Strzemińskiego „Teoria Widzenia”, Irena Zieniewicz, 2017; Nagroda Galerii Manhattan Transfer, Zuzanna Morawska i Irena Zieniewicz, 2017; Nagroda Muzeum Sztuki w Łodzi w Konkursie im. Władysława Strzemińskiego, Irena Zieniewicz, 2018; Nagroda Miejskiej Galerii Sztuki i Muzeum Sztuki w Łodzi w Konkursie im. Władysława Strzemińskiego, Irena Zieniewicz, 2019; Nagroda Muzeum Miasta Łodzi w Konkursie im. Władysława Strzemińskiego, duet Zuzanna Morawska i Irena Zieniewicz, 2019; Nagroda Galerii Punkt Odbioru Sztuki w Konkursie im. Władysława Strzemińskiego, Michał Popek, 2020; Nagroda Galerii Punkt Odbioru Sztuki w Konkursie im. Władysława Strzemińskiego, Maciej Szynewski, 2021;
- **Konkurs The Social Art Award**, Institute for Art and Innovation, Irena Zieniewicz, Berlin, 2017;
- **Konkurs Imagine**, I nagroda oraz realizacja na rzeźbę outdoorową dla biurowca Imagine, Mikołaj Apelt-Ciupiński, Łódź, 2017;
- **Konkurs „Hommage a Liberte”**, I nagroda – Anna Mikina, ASP, Łódź, 2018, III Nagroda – Irena Zieniewicz, ASP, Łódź, 2018;
- **Artystyczna Podróż Hestii**, nagroda publiczności, Irena Zieniewicz, Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Warszawa, 2019;
- **Konkurs Prime Stage**, II Nagroda za najlepszy dyplom licencjacki, Irena Zieniewicz, 2019;
- **Konkurs Prime Time 2020**, Zuzanna Morawska, konkurs i wystawa najlepszych dyplomów magisterskich, Galeria ASP, Łódź, 2021.

4. wspieranie kół naukowych (<https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/kola-naukowe>);

5. współpracę z Biurem Promocji

(<https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/pl-struktura/administracja/754-promocja-administracja>);

6. współpracę z Biurem Karier

(<https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/component/content/category/239-biuro-karier>).

Kadra pedagogiczna Instytutu Rzeźby dużą wagę przywiązuje do ustawicznego doskonalenia systemu opieki, wspierania i motywowania studentów, np. poprzez zgłaszanie do programów

stypendialnych (Stypendium Prezydenta Miasta Łodzi na rok 2021 przyznane Marii Krasnodębskiej). Ponadto charakter i struktura Instytutu Rzeźby daje studentom możliwość wyboru pracowni na obu stopniach. To z kolei pozwala na własną kreację ścieżki dydaktycznej – możliwość samodzielnego wyboru, skłania studenta do osobistego i aktywnego uczestnictwa w toku studiów, a co za tym idzie motywuje do rozwoju naukowego i artystycznego. Poprzez konsultacje oraz metody zajęć skoncentrowane na dialogu i współpracy wykładowcy ze studentem, pedagog ma możliwość poznania indywidualnych potrzeb, zdolności i zainteresowań, aby w konsekwencji udzielić porad, wzmacniających poczucie satysfakcji studenta, motywujących do dalszej pracy.

Dodatkowo instytut organizuje wspólne wyjazdy na plenery, warsztaty, np. Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku: cykliczne plenery realizacyjne w kamieniu; Zespół Szkół Drzewnych w Garbatce-Letnisku: cykliczne plenery realizacyjne w drewnie, plenery realizacyjne technologii mieszanych w ASP Łódź, Plac Rzeźby.

Współpraca z Samorządem Studentów opiera się w sposób zasadniczy poprzez czynne uczestnictwo studentów delegowanych przez Samorząd na obrady Kolegium Kierunkowego oraz Senatu uczelni. Współpraca pracowników instytutu odbywa się także poprzez działalność kół naukowych, w których dydaktycy i studenci realizują programy badawcze i edukacyjne. W Instytucie Rzeźby funkcjonują koła naukowe: Koło Naukowe Ceramiki, Koło Naukowe Lerna oraz Koło Naukowe Asglass (<https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/kola-naukowe>).

W uczelni funkcjonuje system zapewnienia jakości kształcenia, którego znaczącym elementem jest procedura ewaluacji zajęć dydaktycznych. Ewaluacja ta dokonywana jest obowiązkowo przez studentów przy zachowaniu zasady poufności i anonimowości jej uczestników. Oceny obowiązków dydaktycznych nauczycieli akademickich w oparciu o opinie studentów dokonuje się na podstawie ankiety ewaluacyjnej opracowanej przez Uczelniany Zespół ds. Jakości Kształcenia. Obowiązki dydaktyczne nauczycieli akademickich podlegają obowiązkowej ocenie po zakończeniu każdego cyklu zajęć dydaktycznych, tj. przynajmniej raz w roku akademickim. Za ankietyzację zajęć dydaktycznych na studiach I stopnia, studiach II stopnia, jednolitych studiach magisterskich odpowiedzialni są dziekani. Ankiety przeprowadzane są w wersji elektronicznej w ostatnim miesiącu zajęć dydaktycznych realizowanych w danym roku akademickim, w terminach wskazanych przez dziekana. Otrzymane wyniki podlegają zestawieniu, które przekazywane jest dziekanowi wydziału. Dziekan przedstawia i omawia z nauczycielem akademickim oraz kierownikiem katedry, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony, wyniki ankietyzacji zajęć dydaktycznych prowadzonych przez ocenianego nauczyciela. Równolegle Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia przy zachowaniu zasady poufności poddaje analizie wyniki ankiet w celu doskonalenia programów kształcenia.

Studenci korzystają z pomocy Biura Karier, które aktualizuje i udostępnia oferty praktyk, staży oraz pracy, a także szkoleń zawodowych i innych form współpracy z przedsiębiorcami. Organizuje wykłady i spotkania, które pomagają poszerzyć wiedzę oraz przygotować do wejścia w rynek pracy. Podczas indywidualnych spotkań z przedstawicielem Biura Karier student może liczyć na pomoc i wyjaśnienie niejasności i problemów, z którym się zgłosił. Ponadto Biuro Karier utrzymuje stały kontakt z Urzędami Pracy w Łodzi oraz władzami miasta i województwa. W latach od 2015 do 2018 roku ASP w Łodzi wzięła udział w Ogólnopolskim Badaniu Zawodowych Losów Absolwentów Uczelni Artystycznych. Wnioski z ankiety pozwoliły w odpowiedni sposób zaprogramować proces dydaktyczny tak, aby był on pomocny w uzyskaniu pracy zgodnej z wykształceniem i oczekiwaniami naszych absolwentów. W latach 2016 i 2017 Biuro Karier ASP w Łodzi przygotowało Ogólnopolskie Targi Pracy dla Uczelni Artystycznych Start, która to formuła udostępnia bezpośredni kontakt studentów z przedstawicielami biznesu.

Uczelnia zobowiązana jest do przeprowadzania **okresowych szkoleń BHP** pracowników uczelni. Szkolenia przeprowadzane są w zakresie oceny zagrożeń z wykonywaną pracą, metod

ochrony przed zagrożeniami dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, kształtowania warunków pracy zgodnie z zasadami i przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, postępowania w razie wypadku oraz w sytuacjach awaryjnych. W zakresie zasad BHP obowiązkowo przeprowadzane są dla studentów pierwszego roku studiów I i II stopnia czterogodzinne szkolenia. Działania informacyjne i edukacyjne dotyczące bezpieczeństwa studentów, a także dotyczące przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy, omawiane są przez Senat uczelni oraz Radę Wydziału, a następnie przekazywane są pracownikom sprawującym bezpośredni nadzór nad zachowaniem zasad prawidłowego postępowania w tym zakresie.

Uczelnia, w tym **Instytut Rzeźby**, przykłada dużą wagę do **rozpatrywania wniosków i skarg zgłaszanych przez studentów**, które to rozpatrywane są przez Prodziekana Wydziału i Prorektora ds. kształcenia. Działania ww. organów polegają w pierwszej kolejności na ustaleniu stanu faktycznego i zapoznaniu się ze stanem sprawy. W dalszej kolejności proponowane jest rozwiązanie zaistniałej sytuacji na podstawie regulacji obowiązujących w uczelni.

Uczelnia zapewnia **sprawny system obsługi administracyjnej** studentów. W dziekanacie pracują wykwalifikowani pracownicy, którzy na bieżąco informują studentów o ważnych sprawach. Dodatkowo studenci mają możliwość kontaktu z dydaktykami poza obowiązkowymi zajęciami wynikającymi z planów zajęć, podczas indywidualnych konsultacji, a także drogą telefoniczną, e - mailową. W trakcie zapisów do pracowni kierunkowych tworzone są bazy danych kontaktowych umożliwiające stały i indywidualny kontakt ze studentem.

Kryterium 9.

Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Student Instytutu Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi ma dostęp do publicznej informacji przez:

- Stronę internetową uczelni – <https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/>
- Stronę internetową instytutu – <https://www.asp.lodz.pl/index.php/pl/wsp1-inst-rzezba>
- Biuletyn Informacji Publicznej – <https://bip.asp.lodz.pl/>
- Strony socialmedia – Facebook – <https://www.facebook.com/wridi.asp.lodz>
- Strony socialmedia – Instagram – https://www.instagram.com/instytutrzezby_asplodz/
- System Wirtualnego Dziekanatu –

<https://dziekanat.asp.lodz.pl/aspl-stud-app/ledge/view/stud.StartPage>

- Systemi Elektronicznej Rekrutacji –

<https://e-rekrutacja.asp.lodz.pl/aspl-irk-app/ledge/view/irk.pub.Page#/>

Zakres prezentowanych i upublicznianych informacji jest aktualizowany na bieżąco i administrowany przez odpowiednie komórki Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi i Instytutu Rzeźby. Student i kandydat może uzyskać kompleksową informację o wszelkich procedurach, programach kształcenia i aktualnościach za pośrednictwem wymienionych kanałów komunikacji. Strona Instytutu Rzeźby, Wydziału Sztuk Pięknych oraz uczelni, wraz z kanałami mediów społecznościowych, dają pełny zakres informacji o bieżących wydarzeniach. Za ich pomocą student może się zapoznać z programami poszczególnych pracowni, terminarzem oraz najistotniejszymi informacjami związanymi z procesem kształcenia. Uczelnia posiada również System Elektronicznej Rekrutacji, dający kandydatom na studia możliwość uzyskania wszelkich niezbędnych informacji, umożliwiają on także przeprowadzenie czynności formalnych związanych z procedurą rekrutacyjną, takich jak zgłoszenie wniosku rekrutacyjnego i wniesienie niezbędnych opłat.

Strona internetowa uczelni umożliwia dostęp między innymi do informacji o:

- warunkach rekrutacji
- wydziałach, kierunkach i specjalizacjach
- programach kształcenia
- realizacji programu kształcenia
- zasadach dyplomowania
- efektach uczenia się, potwierdzaniu i ich walidacji
- uchwałach Senatu
- interesariuszach zewnętrznych
- sprawach bieżących

Uczelnia posiada zintegrowany system Wirtualnego Dziekanatu, w którym student ma dostęp do najważniejszych informacji dotyczących procesu kształcenia – wgląd w siatki godzin, harmonogram zajęć i sylabusy przedmiotów. System Wirtualnego Dziekanatu pełni też funkcję komunikacji bezpośredniej między wykładowcami i studentami, umożliwia płynną wymianę informacji i komunikatów. Student za pośrednictwem systemu ma zdalny dostęp do danych osobistych, do swojego wirtualnego indeksu, komunikatów uczelnianych oraz systemu ankietyzacji.

Kryterium 10.

Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

W celu systematycznego monitorowania poziomu osiągniętych efektów uczenia się w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi funkcjonuje Uczelniany System Zapewnienia Jakości Kształcenia; wprowadzony został Zarządzeniem Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi nr 13/2013 z dn. 26.03.2013 r. Zgodnie obecnie obowiązującym zarządzeniem Rektora Akademii nr 157/2019 z dnia 13.11.2019 roku wewnętrzny Uczelniany System Zapewnienia Jakości Kształcenia funkcjonuje w celu zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

W skład Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia Akademii wchodzi:

- Uczelniany Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia,
- Wydziałowe Zespoły ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia,
- Kolegia Kierunkowe.

Nadzór nad wdrażaniem, funkcjonowaniem i doskonaleniem Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia Akademii sprawuje Prorektor ds. kształcenia. Pracami Uczelnianego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia kieruje Pełnomocnik Rektora ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Pieczę nad jakością kształcenia sprawuje Uczelniany Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. W skład Uczelnianego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia wchodzi:

- 1) Pełnomocnik Rektora ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia jako przewodniczący,
- 2) dziekani wszystkich wydziałów,
- 3) dyrektorzy instytutów,
- 4) kierownik studiów doktoranckich / dyrektor szkoły doktorskiej,
- 5) kierownik Działu Nauczania,
- 6) przedstawiciel Samorządu Studenckiego,

7) przedstawiciel Samorządu Doktorantów,

8) inne osoby wskazane przez Rektora, Senat lub przewodniczącego Uczelnianego Zespołu.

Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia sprawuje w imieniu Rektora nadzór nad wdrażaniem i doskonaleniem Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. Do zadań Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia należą w szczególności:

- opracowywanie i przedstawianie Rektorowi wniosków i projektów w zakresie strategii zapewnienia jakości kształcenia oraz wdrażania i doskonalenia Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia,
- przedkładanie propozycji działań mających na celu doskonalenie procesu kształcenia,
- kierowanie Uczelnianym Zespołem ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia,
- dbanie o ciągłe udoskonalanie Uczelnianym Zespołem ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Uczelniany Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia działa na rzecz doskonalenia jakości kształcenia w ASP w Łodzi, rekomenduje Rektorowi i Senatowi działania służące podniesieniu jakości kształcenia w Akademii, określa zadania realizowane przez Wydziałowe Zespoły ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia oraz przez Kolegia Kierunkowe w zakresie zagadnień związanych z jakością kształcenia w ramach odpowiednich jednostek. Uczelniany Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia koordynuje, analizuje oraz ocenia działanie Wydziałowych Zespołów ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. Opracowuje także projekty uczelnianych aktów prawnych dotyczących zapewnienia jakości kształcenia oraz nadzór nad zgodnością działań prowadzonych w związku z zapewnianiem jakości kształcenia z aktualnie obowiązującymi wymogami prawnymi we współpracy z Biurem Prawnym. Roczne sprawozdania z działalności Uczelnianego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia składane są Rektorowi, a następnie przedstawiane Senatowi Akademii. Uczelniany Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia działa w sposób bieżący i ciągły.

W ramach Wydziału Sztuk Pięknych zadania wynikające z Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia realizuje Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, przewodniczy mu Dziekan, a w skład wchodzi Dyrektorzy instytutów oraz inne osoby wskazane przez przewodniczącego Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia.

Koncepcje i programy kształcenia oraz uzyskiwanych efektów uczenia się analizowane są przez Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia wraz Kolegium Kierunkowym.

W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu procesu kształcenia przewodniczący Kolegium Kierunkowego dokonuje corocznej analizy ankiet oceny zajęć dydaktycznych i w terminie do dnia 30 września każdego roku składa do Dziekana Wydziału Sztuk Pięknych sprawozdanie zawierające co najmniej listę rankingową ocen nauczycieli zatrudnionych w jednostce wraz z uwagami zgłoszonymi w ankietach.

Kolegium Kierunkowe realizuje działania Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia w zakresie:

- doskonalenia programu kształcenia dla kierunku rzeźba w ramach kierunku,
- dokonywania ocen związku programów kształcenia ze strategią wydziału/wydziałów,
- nadzoru nad zgodnością programów kształcenia z wymogami aktualnie obowiązujących wymogów prawnych,
- prowadzenia analiz wyników badań ankietowych przeprowadzonych wśród studentów,
- sporządzania raportów oceniających jakość programów kształcenia.

Program kształcenia na kierunku rzeźba jest dostosowany do wymagań Polskich Ram Kwalifikacji. Kwalifikacje opisane zostały przejrzystym, właściwie sformułowanym językiem efektów uczenia się z podziałem na trzy kategorie – wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Zakładane efekty uczenia się dla kierunku rzeźba zatwierdził Senat Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi uchwałą nr 185/19/k16-zo z dnia 25 września 2019r 2014 roku.

Propozycje zmian w programie kształcenia przygotowuje Kolegium Kierunkowe kierunku rzeźba w porozumieniu z władzami wydziału, a po pozytywnym zaopiniowaniu przez Samorząd Studencki oraz Radę Wydziału zatwierdza je Senat ASP.

W procesie projektowania programów kształcenia kluczową rolę pełni Rada Programowa Kierunku Rzeźba powoływana przez Dyrektora Instytutu Rzeźby w celu monitorowania i podnoszenia jakości kształcenia. Jej zadaniem jest także określanie zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć w toku kształcenia, opracowanie programu kształcenia prowadzącego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się, określanie sylwetki absolwenta, wyciąganie wniosków na podstawie zbiorczych wyników badań ankietowych wśród studentów i absolwentów, opinii studentów i doktorantów, wyników badań prowadzonych wśród interesariuszy zewnętrznych, pracodawców oraz formułowanie wniosków i propozycji służących poprawie jakości kształcenia.

Kolegium Kierunkowe współpracuje z Uczelnianym oraz Wydziałowym Zespołem ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia w zakresie realizacji działań projakościowych. W skład zespołu Rady Programowej Kierunku Rzeźba wchodzi członek Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia, pracownik naukowy wyznaczony przez Dziekana ze wskazaniem jako Przewodniczący oraz przedstawiciel studentów wskazany przez Samorząd Studentów i przedstawiciel doktorantów wskazany przez Samorząd Doktorantów. Istnieje ścisły kontakt przedstawiciela Instytutu Rzeźby w Uczelnianej Radzie ds. Jakości Kształcenia z Wydziałowym Zespołem ds. Jakości Kształcenia a Radą Programową Kierunku Rzeźba i Dziekanem.

Składowe programu kształcenia:

- opis zakładanych efektów uczenia się;
- tabela odniesień kierunkowych efektów uczenia się do obszarowych efektów uczenia się;
- tabela pokryć obszarowych efektów uczenia się z kierunkowymi efektami uczenia się;
- matryca pokrycia efektów uczenia się;
- opis programów studiów;
- opis warunków prowadzenia studiów;
- sposoby realizacji kształcenia;
- opis wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia.

Wszystkie informacje dotyczące programów kształcenia zamieszczone są na stronie internetowej ASP w Łodzi.

Kolegium Kierunkowe formułuje i przedstawia raporty do oceny jakości kształcenia. Ponadto na ostatnim posiedzeniu Kolegium Kierunkowego przedstawiany jest ogólny raport oceny jakości kształcenia za rok akademicki. Raport zawiera opinie na temat ogólnego poziomu kształcenia z propozycjami służącymi poprawie jakości kształcenia. Raport poddany jest dyskusji i analizie pod kątem ewentualnych problemów i zastanowienia nad sposobami ich rozwiązywania. Ponadto, co najmniej kilka razy w semestrze, odbywają się obrady Kolegium Kierunkowego kierunku rzeźba, mające na celu monitorowanie i rozwiązywanie bieżących problemów w instytucji.

Ocena jakości kształcenia jest wielopoziomowa, dokonuje się na podstawie:

- opinii kierowników pracowni dotyczących realizacji programów;
- wniosków z dyskusji wyrażanych podczas wspólnego przeglądu prac studenckich;
- semestralnej ankietyzacji wśród studentów instytutu. Ewaluacja zajęć dydaktycznych odbywa się poprzez system elektroniczny po zakończeniu każdego semestru.

Ocena efektów osiągniętych przez studenta opiera się na bieżącej kontroli postępów jego pracy. W pracowniach artystycznych i projektowych ocena następuje podczas przeglądów i realizacji ćwiczeń. Na koniec semestru pedagodzy dokonują podsumowania w ramach postawionych

studentowi zadań. W zależności od przedmiotu wystawiane są zaliczenia, zaliczenia z oceną i egzaminy. Oceny wystawiane są wg skali przyjętej w Regulaminie studiów od 2,0 do 5,5.

Dowodem sprawnego działania wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia są liczne usprawnienia i zmiany mające na celu podniesienie jakości kształcenia.

Dowodem wysokiej oceny jakości kształcenia dla poszczególnych etapów kształcenia są wysoko oceniane dyplomy studentów Instytutu Rzeźby, np. II Nagroda za najlepszy dyplom licencjacki w konkursie Prime Stage dla Ireny Zieniewicz w roku 2019.

Udział i wpływ interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów, oraz interesariuszy zewnętrznych na doskonalenie i realizację programu kształcenia jest ważnym głosem w projektowaniu nowoczesnego programu kształcenia na kierunku rzeźba.

Studenci z prawem głosu wchodzi w skład: Kolegium Kierunkowego, Rady Uczelni oraz Senatu ASP w Łodzi, mają zatem realny wpływ na doskonalenie programu kształcenia. Wpływ ten także jest widoczny poprzez strukturę Samorządu Studenckiego. Koncepcja kształcenia rozwija się także poprzez intensywną współpracę z Biurem Karier oraz Biurem nauki i ewaluacji, w obszarze prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych.

Władze i pracownicy Instytutu Rzeźby spotykają się z interesariuszami zewnętrznymi w celu analizy i dostosowywania programu kształcenia do oczekiwań rynku pracy.

Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów

Analiza SWOT programu studiów na ocenianym kierunku i jego realizacji, z uwzględnieniem szczegółowych kryteriów oceny programowej

POZYTYWNE	NEGATYWNE
Czynniki wewnętrzne	
Mocne strony 1. otwarty tryb nauczania bezpośredniego; 2. rozbudowana infrastruktura warsztatowa, obejmująca warsztaty kamienia, szkła, ceramiki, metalu i drewna oraz dostępny dla wszystkich pracowni kierunkowych plenerowy plac realizacyjny; 3. program nauczania wsparty o nowe media i technologie – Pracownia Rzeźby Wirtualnej; 4. szeroki zakres przedmiotów, kierunków; 5. wysoko wykwalifikowana kadra;	Słabe strony: 1. brak powierzchni magazynowej; 2. praktyczny profil studiów wymagający odbycia przez studenta znacznej ilości godzin praktyk; 3. dwustopniowy tryb studiów;
Czynniki zewnętrzne	
Szanse: 1. rozwój współpracy z interesariuszami zewnętrznymi; 2. rozwój nowych technologii wspierających proces kształcenia; 3. poszerzenie współpracy międzyuczelnianej; 4. aktywność w pozyskiwaniu środków, podniesienie poziomu aplikacji; 5. wzrost zainteresowania na rynku pracy wysoko wyspecjalizowanymi pracownikami z obszaru rzeźby (kamieniarstwo, snycerstwo, konserwacja);	Zagrożenia: 1. niski poziom edukacji na poziomie szkolnictwa średniego i związany z nim nierówny poziom przygotowania kandydatów na studia; 2. wspólne kryteria ewaluacyjne dla sztuki i nauki; 3. niedobór środków finansowych na rozwój dydaktyki i badań naukowych;

(Pieczęć uczelni)

.....
(podpis Dziekana/Kierownika jednostki)

.....
(podpis Rektora)

....., dnia .....

(miejsowość)